

WYROK

Warszawa, dnia 3 czerwca 2026 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodnicząca: Beata Konik

Protokolantka: Sylwia Podnieśńska

po rozpoznaniu na rozprawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 20 kwietnia 2026 r. przez wykonawcę TAXUS UL spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie, w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego – Skarb Państwa – Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe, Regionalna Dyrekcja Lasów Państwowych w Katowicach, uczestnik postępowania po stronie zamawiającego - Biuro Urządzania Lasu i Geodezji Leśnej z siedzibą w Raszynie,

orzeka:

1. Umarza postępowanie odwoławcze w zakresie zarzutu wskazanego w pkt I.5 lit. c) petitum odwołania odnoszącego się do naruszenia art. 99 ust. 1 Pzp w zw. z art. 16 pkt 1 i 2 Pzp przez sporządzenie opisu przedmiotu zamówienia w sposób niejednoznaczny, niespójny i niewyczerpujący, polegający w szczególności na odwołaniu się w OPZ (pkt II.12) do uzgodnień oraz protokołów z posiedzeń Komisji Urządzeniowych jako dokumentów określających zakres i sposób realizacji prac, bez ich wskazania i udostępnienia wykonawcom, co uniemożliwia ustalenie rzeczywistego zakresu obowiązków oraz powiązania poszczególnych elementów zamówienia, wobec jego wycofania.

2. Uwzględnia odwołanie w zakresie:

2.1. Zarzutu wskazanego w pkt I.4 *petitum* odwołania odnoszącego się do naruszenia art. 16 pkt 1 i 3, art. 17 ust. 1 oraz art. 241 ustawy Pzp odnoszącego się do kryterium oceny oferty „Zdolność zawodowa osób” i nakazuje Zamawiającemu wykreślenie w każdym miejscu opisu tego kryterium, że należy wykazać się doświadczeniem z ostatnich 10 lat oraz nakazuje wykreślenie z opisu tego kryterium wymogu wykazania się referencjami, poświadczeniami dot. należyście wykonanych usług przez te osoby z tytułu doświadczenia przy opracowywaniu PUL zatwierdzonych przez ministra właściwego ds. środowiska.

2.2. Zarzutu wskazanego w pkt 5 lit. d) odnoszącego się do naruszenia art. 99 ust. 1 ustawy Pzp w zw. z art. 16 pkt 1 i 2 ustawy Pzp i nakazuje Zamawiającemu wykreślenie w dokumentacji zamówienia obowiązku uzyskania opinii konkretnego eksperta wskazanego z imienia i nazwiska, tj. prof. M.Ż., zgodnie z OPZ (pkt 9 lit. c).

4. W pozostałym zakresie oddala odwołanie.

5. Kosztami postępowania obciąża Odwołującego w 5/7 i Zamawiającego w 2/7 i:

5.1. Zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 15 000 zł 00 gr (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez Odwołującego tytułem wpisu od odwołania oraz kwotę po 3 600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) poniesioną przez Zamawiającego i Odwołującego tytułem wynagrodzenia pełnomocnika.

5.2. Zasądza od Zamawiającego na rzecz Odwołującego kwotę 2 744 zł 00 gr zł 00 gr (słownie: dwa tysiące siedemset czterdzieści cztery złote zero groszy) stanowiącą po potrąceniu należne koszty postępowania odwoławczego poniesione przez Odwołującego.

Na orzeczenie - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodnicząca:.....

Uzasadnienie

Skarb Państwa – Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe, Regionalna Dyrekcja Lasów Państwowych w Katowicach (dalej: „Zamawiający”) prowadzi w trybie nieograniczonego na usługi pn.: „Opracowanie dokumentacji urzędzeniowej dla nadleśnictwa z terenu Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Katowicach”, numer postępowania ZI.270.2.1.2026.

Przedmiotowe postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego jest prowadzone na podstawie ustawy z dnia 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1320 ze zm.).

Szacunkowa wartość zamówienia jest wyższa od kwot wskazanych w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 3 ust. 3 ustawy Pzp.

Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej dniu 10 kwietnia 2026 r., numer wydania Dz.U. S: 70/2026.

W postępowaniu tym wykonawca TAXUS UL spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie (dalej: „Odwołujący”) 20 kwietnia 2026 r. złożył odwołanie do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej wobec czynności Zamawiającego podjętej w tym postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego.

Odwołujący zarzucił Zamawiającemu naruszenie:

- 1) art. 91 ust. 1 Pzp w zw. z art. 16 pkt 1 i 3 Pzp oraz art. 99 ust. 1 i 4 Pzp poprzez zaniechanie dalszego podziału zamówienia na części w ramach Części I-IV zamówienia, pomimo, że obejmuje ona odrębne, niezależne i niepowiązane ze sobą zakresy świadczeń, tj. sporządzenie Planów Urządzenia Lasu oraz wykonanie opracowania hydrologicznego, które mogą być realizowane samodzielnie przez wyspecjalizowane podmioty, a ich łączne ujęcie w jednym zamówieniu prowadzi do ograniczenia konkurencji i uprzywilejowania jednego wykonawcy, przy jednoczesnym braku jakiegokolwiek uzasadnienia dla takiego działania wynikającego ze specyfiki zamówienia;
- 2) art. 16 pkt 1 Pzp oraz art. 99 ust. 1 i 4 Pzp poprzez ukształtowanie przedmiotu zamówienia w sposób prowadzący do ograniczenia konkurencji, w szczególności poprzez połączenie w jednym postępowaniu odrębnych i niepowiązanych zakresów tj. sporządzenia projektów Planów Urządzenia Lasu oraz wykonania specjalistycznego opracowania hydrologicznego wraz z opracowaniem wyników, pomimo braku ich bezpośredniego, funkcjonalnego i merytorycznego powiązania, a także poprzez zaniechanie podziału zamówienia na części, mimo że zakresy te mogą być realizowane niezależnie, co prowadzi do sztucznego skumulowania w jednym zamówieniu świadczeń właściwych dla odmiennych obszarów działalności oraz odmiennych specjalistycznych opracowań, a w konsekwencji do takiego ukształtowania przedmiotu zamówienia, które odpowiada strukturze kompetencyjnej jednego podmiotu, zamiast rzeczywistym potrzebom Zamawiającego;
- 3) art. 16 pkt. 1 i 3 oraz art. 112 ust. 1 Pzp poprzez określenie warunków udziału w postępowaniu w sposób naruszający zasadę uczciwej konkurencji i proporcjonalności, polegający na wymaganiu wykazania się doświadczeniem zarówno w zakresie sporządzania Planów Urządzenia Lasu (dalej jako: „PUL”), jak i opracowań hydrologicznych w ramach jednego zamówienia, pomimo że zakresy te mają odmienny charakter, mogą być realizowane przez różne podmioty oraz nie pozostają ze sobą w takim związku funkcjonalnym, który uzasadniałby konieczność ich łącznego spełnienia, co w konsekwencji prowadzi do nieuzasadnionego zawężenia kręgu wykonawców zdolnych do udziału w postępowaniu oraz eliminuje podmioty posiadające doświadczenie w zakresie PUL;
- 4) art. 16 pkt 1 i 3, art. 17 ust. 1 oraz art. 241 ust. 1 Pzp poprzez ukształtowanie kryterium oceny ofert „Zdolność zawodowa osób” dla Części I-IV w sposób sprzeczny z zasadą uczciwej konkurencji i proporcjonalności, polegający na:
 - a) wprowadzeniu nieweryfikowalnego kryterium, poprzez uzależnienie punktacji od doświadczenia osób zdobytego w okresie ostatnich 10 lat przy opracowywaniu PUL zatwierdzonych przez ministra właściwego ds. środowiska,
 - b) ukształtowaniu kryterium w sposób pozbawiający je realnej zdolności do różnicowania ofert oraz wpływu na wynik postępowania,
 - c) nałożeniu nieproporcjonalnych i niemożliwych do spełnienia wymogów dokumentacyjnych dotyczących doświadczenia osób;
- 5) art. 99 ust. 1 Pzp w zw. z art. 16 pkt 1 i 2 Pzp poprzez sporządzenie opisu przedmiotu zamówienia w sposób niejednoznaczny, niespójny i niewyczerpujący, polegający w szczególności na:
 - a) pozostawieniu Zamawiającemu swobody doprecyzowywania zakresu zamówienia na etapie jego realizacji, poprzez wskazanie w OPZ (pkt II.11 lit. a), że „szczegółowa zawartość dokumentów, forma i wygląd materiałów przekazanych ma być wykonana wg późniejszych ustaleń Zamawiającego”, przy jednoczesnym oparciu realizacji zamówienia na dokumentach o nieprecyzyjnym charakterze, co uniemożliwia jednoznaczne ustalenie zakresu świadczenia już na etapie składania ofert, a jednocześnie przy braku przewidzenia jakichkolwiek mechanizmów umożliwiających zmianę wynagrodzenia lub terminu realizacji zamówienia w przypadku doprecyzowania lub rozszerzenia tego zakresu na etapie jego wykonywania,
 - b) zobowiązaniu wykonawcy w OPZ (pkt II.11 lit. c) do uwzględniania wytycznych i ustaleń Zamawiającego, w tym „ustnych i pisemnych poleceń odbierającego i kontrolującego prace – niezależnie od etapów”, w sytuacji gdy jednocześnie Zamawiający wskazuje na nieprecyzyjność dokumentów stanowiących podstawę realizacji zamówienia (w tym Instrukcji Urządzania Lasu oraz protokołów), oraz zastrzega możliwość dokonywania dalszych ustaleń na etapie realizacji, co w praktyce oznacza pozostawienie Zamawiającemu swobody kształtowania zakresu zamówienia w toku jego wykonywania,
 - c) odwołaniu się w OPZ (pkt II.12) do uzgodnień oraz protokołów z posiedzeń Komisji Urzędzeniowych jako dokumentów określających zakres i sposób realizacji prac, bez ich wskazania i udostępnienia wykonawcom, co uniemożliwia ustalenie rzeczywistego zakresu obowiązków oraz powiązania poszczególnych elementów zamówienia,
 - d) nałożeniu na wykonawcę obowiązku uzyskania opinii konkretnego eksperta wskazanego z imienia i nazwiska, tj. prof. M.Ż., zgodnie z OPZ (pkt II.9 lit. c), w ramach opracowania dotyczącego planu gospodarowania zasobami wodnymi, co dodatkowo potwierdza wyodrębniony charakter tego zakresu i brak jego rzeczywistego powiązania z opracowaniem PUL. Wymóg ten prowadzi do nieuprawnionego zawężenia kręgu potencjalnych wykonawców, gdyż uzależnia możliwość ubiegania się o zamówienie od dysponowania opinią konkretnej osoby, wskazanej imiennie

przez Zamawiającego. Tego rodzaju ukształtowanie warunku ma charakter arbitralny i nie znajduje obiektywnego uzasadnienia w potrzebach zamówienia, a jednocześnie w sposób oczywisty ogranicza konkurencję. Zamawiający poprzez wskazanie z imienia i nazwiska osoby, której opinia staje się obligatoryjna, eliminując tym samym wykonawców, którzy nie mają realnej możliwości pozyskania takiej opinii lub współpracy z tym konkretnym ekspertem.

W związku z powyższym, Odwołujący wniósł o uwzględnienie odwołania i nakazanie Zamawiającemu:

- 1) nakazanie Zamawiającemu podziału i wyodrębnienia z przedmiotu zamówienia zakresu dotyczącego opracowań hydrologicznych z Części I-IV i przeprowadzenia odrębnego postępowania w tym zakresie, ewentualnie, na wypadek nieuwzględnienia powyższego:

nakazanie Zamawiającemu modyfikacji warunków udziału w postępowaniu poprzez usunięcia warunku udziału w zakresie doświadczenia w opracowaniach hydrologicznych dla Części I-IV,

- 2) w kryterium oceny ofert dla Części I-IV w pozycji „Zdolność zawodowa osób”:

- a) wykreślenie w każdym miejscu postanowienia, że należy wykazać się doświadczeniem z ostatnich 10 lat,
- b) wykreślenie w ramach tego kryterium wymogu wykazania się referencjami, poświadczeniami dot. należycie wykonanych usług przez te osoby z tytułu doświadczenia przy opracowywaniu PUL zatwierdzonych przez ministra właściwego ds. środowiska.

- 3) wykreślenia obowiązku uzyskania opinii konkretnego eksperta wskazanego z imienia i nazwiska, tj. prof. M.Ż., zgodnie z OPZ (pkt 9 lit. c), ewentualnie modyfikację tego wymagania poprzez określenie, że wykonawca będzie zobowiązany do pozyskania opinii eksperckiej oraz określenie minimalnych wymagań w zakresie doświadczenia osoby sporządzającej tą opinię, w sposób proporcjonalny, nienaruszający zasady równości wykonawców oraz uczciwej konkurencji,

- 4) usunięcie wymagań określonych w punkcie II.11 a oraz c OPZ lub dodania klauzuli rewizyjnej do umowy, że w przypadku, gdy na podstawie ww. punktów dojdzie do zwiększenia kosztów ponoszonych przez wykonawcę lub wpływu na terminy wskazane w umowie, stron zawrą stosowny aneks do umowy zmieniający wynagrodzenie wykonawcy oraz terminy wskazane w umowie,

- 5) zobowiązanie Zamawiającego do przekazania materiałów wskazanych w pkt II.12 OPZ, tj. protokołów z posiedzeń Komisji Urzędzeniowych,

- 6) dowodów wskazanych w Odwołaniu tj.

- a) Instrukcja Urządzania Lasu z 2024 r. - na okoliczność wykazania, że opracowania dotyczące gospodarki leśnej (PUL) oraz opracowania hydrologiczne stanowią odrębne opracowania, które nie są ze sobą funkcjonalnie powiązane, mogą być sporządzane niezależnie oraz że planowanie gospodarki wodnej powinno odbywać się w układzie zlewni, a nie granic administracyjnych nadleśnictw;

- b) artykuł „Plany gospodarowania zasobami wodnymi w lasach – stan obecny i przyszłość” M.K., W.H., K.R. - na okoliczność wykazania, że opracowania hydrologiczne powinny być wykonywane w układzie zlewni, a nie jednostek administracyjnych, takich jak nadleśnictwa;

- c) artykuł „Rola lasów w zwiększaniu retencyjności Polski. Zintegrowane, zlewniowe zarządzanie zasobami wodnymi”, J.T., M.K. - na okoliczność wykazania, że naturalną jednostką funkcjonowania systemu hydrologicznego jest zlewnia, co potwierdza konieczność prowadzenia analiz i planowania wodnego w układzie hydrologicznym, a nie administracyjnym (nadleśnictw);

- d) SWZ Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Katowicach z 2024 r., Znak: ZI.270.2.4.2024, Rozdział 3.1 - na okoliczność wykazania dotychczasowej praktyki Zamawiającego polegającej na rozdzielaniu zakresów obejmujących PUL oraz innych opracowań specjalistycznych;

- e) plan postępowań RDLP Wrocław na 2025 r. oraz 2026 r. (zaktualizowany) - na okoliczność wykazania praktyki innych zamawiających (będących jednocześnie Regionalną Dyrekcją Lasów Państwowych) polegającej na odrębnym zlecaniu opracowań hydrologicznych oraz planów urządzenia lasu, możliwości podziału zamówienia na część dotyczącą opracowań hydrologicznych;

- f) wydruk ze strony BULiGL - na okoliczność wykazania, że planowanie wodne i opracowania hydrologiczne winny być opracowywane w układzie zlewni, a nie granic administracyjnych nadleśnictw;

- g) projektowane warunki umowne - na okoliczność wykazania niespójności dokumentacji oraz faktycznego wyodrębnienia opracowań hydrologicznych (odrębne zasady odbioru, narzucenie konkretnego eksperta), co potwierdza ich niezależny charakter względem PUL;

- h) Harmonogram prac dla Części I-II - na okoliczność wykazania braku ujęcia opracowań hydrologicznych w harmonogramie realizacji zamówienia, co potwierdza niespójność dokumentacji oraz odrębny charakter tego zakresu;

- i) Opis Przedmiotu Zamówienia - na okoliczność wykazania, że OPZ został sporządzony w sposób niejednoznaczny i niewyczerpujący, w szczególności poprzez pozostawienie Zamawiającemu możliwości doprecyzowywania zakresu zamówienia oraz odwołanie się do dokumentów i uzgodnień niedostępnych wykonawcom, co uniemożliwia sporządzenie rzetelnej kalkulacji oferty.

W uzasadnieniu odwołania Odwołujący wskazał, co następuje.

W pierwszej kolejności Odwołujący wskazał, że ma interes we wniesieniu odwołania i może ponieść szkodę.

Następnie Odwołujący zaznaczył, że w jego ocenie - mimo dokonania przez Zamawiającego podziału całości zamówienia na części - w ramach Części I-IV doszło do połączenia w jednym zakresie kilku odrębnych i niepowiązanych ze sobą rodzajów usług.

Ad zarzutu nr 1 i 2

Odwołujący wskazał, że Zamawiający zdecydował się objąć jednym zamówieniem świadczenia o odmiennym charakterze, odrębnej metodologii i odmiennych podstawach merytorycznych i prawnych, tj. sporządzenie projektu planu urządzenia lasu (dalej również „PUL”) oraz wykonanie opracowania hydrologicznego. Konstrukcja zamówienia budzi zasadnicze zastrzeżenia, gdyż łączy zakresy, które mogą funkcjonować samodzielnie i które w praktyce nie wymagają wspólnego zlecenia. Zdaniem Odwołującego stanowią wręcz działania nie zgodne z przepisami wewnętrznymi Lasów Państwowych. W ocenie Odwołującego Połączenie to nie znajduje uzasadnienia ani w charakterze tych usług, ani w praktyce rynkowej, ani w dotychczasowym sposobie realizacji podobnych zamówień przez Regionalne Dyrekcje Lasów Państwowych działających na terenie całego kraju. Są to bowiem świadczenia o odmiennym charakterze, realizowane przez różne podmioty, wymagające odmiennych kompetencji i funkcjonujące w praktyce jako inne segmenty rynku.

Odwołujący podniósł, że Zamawiający naruszył zasady prawidłowego i proporcjonalnego opisu przedmiotu zamówienia poprzez wymaganie opracowania planu zagospodarowania zasobami wodnymi w granicach nadleśnictwa, mimo że zgodnie z obowiązującymi podstawami prawnymi, dokumentami planistycznymi oraz Instrukcją Urządzania Lasu z 2024 r. właściwą jednostką planowania gospodarki wodnej jest obszar dorzecza lub zlewnia, a nie jednostka administracyjna Lasów Państwowych, czyli nadleśnictwo. Odwołujący podał, że PUL oraz opracowania hydrologiczne mają charakter odrębny zarówno pod względem przedmiotowym, jak i metodologicznym. PUL stanowi dokument planistyczny odnoszący się do gospodarki leśnej prowadzonej w granicach administracyjnych nadleśnictwa, natomiast opracowanie hydrologiczne dotyczy procesów zachodzących w ramach zlewni – czyli naturalnej jednostki hydrograficznej, która nie pokrywa się z granicami nadleśnictwa i często obejmuje obszary kilku jednostek organizacyjnych Lasów Państwowych. W konsekwencji już na poziomie podstawowych założeń metodycznych brak jest spójności pomiędzy tymi opracowaniami, co dodatkowo potwierdza niezasadność ich łączenia w ramach jednego zamówienia. Odwołujący wskazał, że Odrębność ta ma charakter systemowy. PUL jest dokumentem służącym planowaniu gospodarki leśnej, natomiast opracowania hydrologiczne stanowią samodzielne opracowania specjalistyczne z zakresu gospodarki wodnej, oparte na odmiennych danych wejściowych, metodach analizy oraz celach regulacyjnych. Tym samym nie istnieje relacja konieczności ani funkcjonalnej zależności pomiędzy ich sporządzaniem, która uzasadniałaby ich łączne opracowywanie w ramach jednego zamówienia.

Odwołujący podniósł, że Potwierdzenia braku zasadności należy w pierwszej kolejności poszukiwać w przepisach prawa unijnego. Zgodnie z art. 2 pkt 15 Ramowej Dyrektywy Wodnej 2000/60/WE podstawową jednostką gospodarowania wodami jest obszar dorzecza: „obszar dorzecza oznacza obszar lądu i morza składający się z jednego lub wielu sąsiadujących ze sobą dorzeczy wraz ze związanymi z nimi wodami podziemnymi i wodami przybrzeżnymi, określony zgodnie z art. 3 ust. 1 jako jednostka główna dla gospodarowania wodami w dorzeczu”. Odwołujący wskazał na ustawę Prawo wodne z dnia 20 lipca 2017 r. (Dz.U.2025.960) opiera system zarządzania wodami na obszarach dorzeczy, regionach wodnych i zlewniach. Zgodnie w brzmieniu art. 12 ww. Ustawy: „zarządzanie zasobami wodnymi jest realizowane z uwzględnieniem podziału państwa na obszary dorzeczy, regiony wodne i zlewnie”, przy czym „w ramach regionów wodnych, o których mowa w ust. 2, wyodrębnia się zlewnie”.

Powyższe jednoznacznie zdaniem Odwołującego wskazuje, że planowanie wodne musi odnosić się do naturalnych jednostek hydrologicznych, a nie granic organizacyjnych nadleśnictw.

Odwołujący wskazał, że z punktu widzenia hydrologii zlewnia stanowi jedyną właściwą jednostkę analityczną dla procesów takich jak odpływ, retencja czy transport rumowiska, podczas gdy granice nadleśnictw nie mają znaczenia przyrodniczego i mogą prowadzić do zniekształcenia bilansu wodnego oraz błędnych wniosków planistycznych.

Zdaniem Odwołującego planowanie działań wodnych w granicach nadleśnictwa prowadzi do sztucznego fragmentowania systemów hydrologicznych oraz uniemożliwia ocenę efektów skumulowanych w skali całej zlewni, w tym oddziaływań transgranicznych pomiędzy jednostkami Lasów Państwowych i innymi użytkownikami terenu.

Odwołujący wskazał, że również dokumenty planistyczne państwa – w tym plany gospodarowania wodami przygotowywane przez Wody Polskie – są sporządzane w układzie dorzeczy, co potwierdza spójność systemu zarządzania wodami z podejściem hydrologicznym, a nie administracyjnym.

Odwołujący podał, że powszechnie dostępne opracowania i projekty realizowane na poziomie krajowym jednoznacznie wskazują, że planowanie i analiza procesów wodnych odbywa się w odniesieniu do naturalnych jednostek hydrologicznych. Przykładowo, projekt „Wdrażanie planu gospodarowania wodami w dorzeczu Wisły na przykładzie zlewni Pilicy” realizowany w ramach programu LIFE, na podstawie umowy dotacji z Komisją Europejską LIFE 19 IPE/PL/000005 – IP LIFE PL Pilica Basin CTRL oraz umowy z Narodowym Funduszem Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej nr 1998/2020/Wn50/GW-PO-LF/D odnosi się bezpośrednio do zlewni jako podstawowej jednostki planistycznej.

Odwołujący wskazał, że podobnie opracowanie pn. „Identyfikacja presji w regionach wodnych i na obszarach dorzeczy – Część III: Opracowanie modelu obliczenia ładunków zanieczyszczeń”, wykonane na zlecenie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, prof. dr hab. inż. Tomasz Okruszko, lata realizacji 2020–2021, operuje na poziomie regionów wodnych i obszarów dorzeczy.

Brak zasadności łączenia zakresów znajduje również odzwierciedlenie w regulacjach sektorowych, w szczególności w Instrukcji Urządzania Lasu. Zgodnie z Instrukcją Urządzania Lasu z 2024 r. „(...) plan powinien być sporządzany w skali zlewni rzecznej i/lub zlewni zależnych hydrologicznie oraz powiązany z celami i działaniami przewidzianymi w planach gospodarowania wodami w regionie lub dorzeczu” (§ 17 ust. 2, część II IUL z 2024 r.). Instrukcja Urządzania Lasu z 2024 r. wskazuje, że planowanie powinno być prowadzone w skali zlewni rzecznej lub hydrologicznie powiązanych obszarów, co oznacza, że nadleśnictwo nie stanowi właściwej jednostki dla planowania gospodarki wodnej, lecz jedynie dla gospodarki leśnej.

Jednocześnie Odwołujący wskazał, że Instrukcja Urządzania Lasu również w sposób systemowy rozdziela opracowania dotyczące gospodarki leśnej (PUL) oraz opracowania dotyczące gospodarki wodnej, wskazując je jako odrębne opracowania, które mogą funkcjonować niezależnie i nie stanowią elementu obligatoryjnego planu urządzenia lasu. Oznacza to, że PUL może być sporządzony bez opracowania hydrologicznego, a ewentualne dane wodne mają charakter pomocniczy i mogą pochodzić z odrębnych opracowań specjalistycznych. Odwołujący wskazał, że znajduje to bezpośrednie potwierdzenie w konstrukcji Instrukcji Urządzenia Lasu z 2024r., która wyodrębnia Część I dotyczącą planu urządzenia lasu oraz Część II obejmującą opracowania specjalistyczne, w tym gospodarki wodnej i potwierdza, że opracowania hydrologiczne zostały ukształtowane jako dodatkowe, samodzielne opracowania specjalistyczne, a nie element planu urządzenia lasu. Zgodnie z § 1 ust. 1 pkt 2 Zarządzenia nr 116 Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych z dnia 14 grudnia 2023 r.:

„Wprowadzam do stosowania w jednostkach organizacyjnych Lasów Państwowych opracowanie pt. "Instrukcja urządzenia lasu. Warszawa, 2023 r.", w skład którego wchodzi: 1) część I - Instrukcja sporządzania projektu planu urządzenia lasu dla nadleśnictwa,

2) część II - Instrukcja urządzania lasu, stanowiąca opracowania:

II.1 - Instrukcja wyróżniania i kartowania siedlisk leśnych,

II.2 - Instrukcja sporządzania planu gospodarowania zasobami wodnymi w lasach,”

W konsekwencji opracowanie hydrologiczne ograniczone do granic nadleśnictwa nie może mieć charakteru pełnego ani miarodajnego, ponieważ nie obejmuje całego systemu hydrologicznego, którego dotyczy.

Tym samym połączenie w jednym zamówieniu opracowania PUL oraz opracowania hydrologicznego - prowadzi do wewnętrznej niespójności przedmiotu zamówienia, ponieważ łączy dokument planistyczny oparty na jednostce administracyjnej z opracowaniem, które zgodnie z obowiązującą wiedzą i przepisami powinno być sporządzane w układzie hydrologicznym co prowadzi do nieuzasadnionego zestawienia dwóch odmiennych metodologicznie i funkcjonalnie opracowań, dla których brak jest relacji konieczności ich łącznego sporządzania.

Następnie Odwołujący wskazał, że zgodnie z Instrukcją Urządzania Lasu wyodrębnia odrębne opracowania, w tym część I – PUL oraz część II.2 – plan gospodarowania zasobami wodnymi w lasach, co potwierdza, że opracowania hydrologiczne mają charakter samodzielny i nie stanowią integralnej części PUL.

Odwołujący wskazał, że stanowisko to potwierdza również literatura branżowa, zgodnie z którą planowanie wodne wymaga uwzględnienia całych zlewni oraz integracji z innymi dokumentami planistycznymi, a granice administracyjne nie powinny determinować zakresu opracowań.

„W świetle powyższego należy przyjąć, że właściwym podejściem w planowaniu urządzeniowym czyli takim, które umożliwia realne powiązanie gospodarki leśnej z gospodarką wodną, jest wyznaczanie leśnych obszarów funkcjonalnych. Analogicznie jak w planowaniu przestrzennym obszary te mogłyby uwzględniać granice zlewni objętych planowaniem i możliwie wszystkich ich użytkowników oraz inne dokumenty planistyczne i strategię.”.

W tym kontekście Odwołujący wskazał, że w ujęciu hydrologicznym podstawową jednostką funkcjonowania systemu wodnego jest zlewnia, a zarządzanie zasobami wodnymi powinno mieć charakter zintegrowany i międzysektorowy. Jak wskazano: „Naturalną jednostką funkcjonowania systemu hydrologicznego jest zlewnia, natomiast system zarządzania publicznego jest podzielony na różne sektory (rolnictwo, leśnictwo, gospodarka wodna, infrastruktura, ochrona przyrody i in.). Zarządzanie wodą w skali zlewni wymaga więc koordynacji międzysektorowej.”.

Odwołujący podniósł, że mimo tego Zamawiający nie tylko połączył te zakresy, lecz również powiązał je z warunkami udziału w postępowaniu, co bezpośrednio determinuje krąg wykonawców zdolnych do udziału w postępowaniu i w konsekwencji prowadzi do nieuzasadnionego ograniczenia konkurencji. Odwołujący wskazał na stanowisko Izby wyrażone w wyroku z dnia 9 stycznia 2026 r., sygn. KIO 5073/25.

W związku z powyższym, zdaniem Odwołującego, Zamawiający w ramach Postępowania połączył ze sobą niepowiązane ze sobą zakresy, które w połączeniu z postawionymi warunkami udziału w postępowaniu ograniczają konkurencję. Bowiem doświadczenie w realizacji opracowań hydrologicznych w połączeniu z doświadczeniem w realizacji PUL posiada wyłącznie jeden podmiot w Polsce i nie jest nim państwowy podmiot - Biuro Urządzania Lasu i Geodezji Leśnej.

Odwołujący podniósł, że żaden inny podmiot w Polsce nie posiada łącznie ww. doświadczenia. Działania Zamawiającego w zakresie łączenia ww. zakresów (i stawiania warunków w tym zakresie) stanowi zatem przejaw rażącego ograniczania konkurencji i prowadzi do tego, że w Postępowaniu wpłynie wyłącznie jedna oferta.

Ad zarzutu nr 3

Odwołujący argumentował, że zakres hydrologiczny nie stanowi elementu niezbędnego dla sporządzenia PUL. Sporządzenie PUL może zostać wykonane niezależnie od opracowania hydrologicznego, a dane hydrologiczne – o ile okażą się potrzebne – mogą zostać pozyskane lub opracowane w odrębnym postępowaniu. Skoro zatem sam zakres hydrologiczny nie jest konieczny do sporządzenia PUL, to tym bardziej brak jest podstaw do uzależniania udziału w postępowaniu od wykazania doświadczenia także w tym odrębnym obszarze.

W Specyfikacji Warunków Zamówienia „Rozdział VII Warunki udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia” Zamawiający, w odniesieniu do Części I-IV, określił warunki udziału w postępowaniu tj. w zakresie zdolności technicznej lub zawodowej polegający na wykazaniu, że wykonawca w okresie ostatnich 3 lat

„Część I-IV: zrealizował usługę, polegającą na wykonaniu, co najmniej dwóch projektów planu urządzenia lasu dla nadleśnictwa wraz z prognozą oddziaływania tego planu na środowisko, które zostały zatwierdzone przez ministra właściwego ds. środowiska i były wykonane za cenę nie mniejszą niż:

- a) dla części I: 1 492 980,00 zł netto za wykazane opracowanie
- b) dla części II: 1 491 600,00 zł netto za wykazane opracowanie,
- c) dla części III: 1 794 720,00 zł netto za wykazane opracowanie,
- d) dla części IV: 2 049 060,00 zł netto za wykazane opracowanie,
- e) dla części VIII: 72 000,00 zł netto za wykazane opracowanie,

oraz jednocześnie:

2) Część I-IV: zrealizował w okresie ostatnich 3 lat przed upływem terminu składania ofert lub jest w trakcie realizacji usługi polegającą na wykonaniu, co najmniej jedno „opracowanie hydrologiczne dla nadleśnictwa” o wartości wynoszącej co najmniej 180 000 zł netto za wykazane opracowanie.”

Tak ukształtowany warunek nie stanowi jedynie środka weryfikacji zdolności wykonawców, lecz jest bezpośrednią konsekwencją wcześniejszego, nieuzasadnionego połączenia zakresów zamówienia. W praktyce prowadzi on do sytuacji, w której – mimo że na rynku funkcjonują podmioty posiadające doświadczenie w zakresie sporządzania PUL, jak również podmioty posiadające doświadczenie w zakresie opracowań hydrologicznych – wymóg łącznego spełnienia tych warunków powoduje, że zdolność do udziału w postępowaniu posiada faktycznie wyłącznie jeden wykonawca, tj. Biuro Urządzania Lasu i Geodezji Leśnej.

Nie jest to przy tym efekt przypadkowy ani uboczny, lecz bezpośredni rezultat przyjętej konstrukcji zamówienia. Wymóg ten nie ogranicza konkurencji w sposób typowy, mające uzasadnienie w przedmiocie zamówienia, lecz prowadzi do jej faktycznego wyeliminowania. W tym kontekście w pełni aktualne pozostaje stanowisko Krajowej Izby Odwoławczej wyrażone w wyroku z dnia 15 września 2022 r., sygn. KIO 2276/22, zgodnie z którym: „W przedmiotowym postępowaniu zamawiający opisując warunek udziału w postępowaniu dotyczący zdolności technicznej i zawodowej połączył (zsumował) dwa typy zamawiających, w wyniku czego powstała hybryda, która w ocenie Izby wyklucza udział w postępowaniu podmiotów innych niż ten, na który wskazywał odwołujący i zamawiający”.

Analogicznie, w niniejszej sprawie powstała konstrukcja, która nie tylko ogranicza konkurencję, lecz prowadzi do jej faktycznego wyeliminowania innych wykonawców zainteresowanych i zdolnych do należytego wykonania przedmiotowego zamówienia.

Brak racjonalności przyjętej konstrukcji potwierdza również sposób określenia zakresu obejmującego technologię ALS. Pomimo, że jest to zakres specjalistyczny, nietypowy w przedmiotowym zakresie (PUL), Zamawiający nie wprowadził żadnych warunków udziału w tym zakresie (a zakres ten może również być zlecony odrębnie). Jednocześnie w odniesieniu do opracowań hydrologicznych przyjął rozwiązanie przeciwne – wymagając, aby wykonawca wykazał się takim doświadczeniem. Taka wybiórczość nie znajduje żadnego racjonalnego uzasadnienia i potwierdza, że warunki udziału zostały ukształtowane w sposób nieproporcjonalny i arbitralny, prowadzący do nieuzasadnionego ograniczenia dostępu do zamówienia dla innych wykonawców, w tym podmiotów posiadających realne zdolności do jego należytego wykonania.

Odwołujący zaznaczył, że w dotychczasowej praktyce postępowań prowadzonych przez Regionalne Dyrekcje Lasów Państwowych na terenie całego kraju zakresy te nie były łączone. Opracowania hydrologiczne były zlecane odrębnie od PUL i stanowiły samodzielny przedmiot zamówienia.

Odwołujący wskazał też, że Zamawiający w poprzednich postępowaniach nie łączył zakresu sporządzania PUL z innymi odrębnymi opracowaniami specjalistycznymi, lecz wyodrębniał je jako osobne części zamówienia. W szczególności w postępowaniu pn. „Opracowanie dokumentacji urządzeniowej dla nadleśnictw z terenu Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Katowicach” Znak: ZI.270.2.4.2024 Zamawiający przewidział odrębne części obejmujące sporządzenie projektów planów urządzenia lasu dla poszczególnych nadleśnictw, a także odrębne części dotyczące innych opracowań (np. siedliskowo-fitosocjologicznych), nie dokonując ich łączenia w ramach jednej części zamówienia.

Zdaniem Odwołującego powyższe jednoznacznie potwierdza, że obecne połączenie zakresów nie wynika z obiektywnej konieczności ani specyfiki przedmiotu zamówienia. Podjęte przez Zamawiającego działania mają za zadanie wyłącznie ograniczyć konkurencję.

Odwołujący wskazał, że Analogiczne podejście znajduje potwierdzenie w praktyce innych Regionalnych Dyrekcji Lasów Państwowych. W szczególności Regionalna Dyrekcja Lasów Państwowych we Wrocławiu w 2025 r. przeprowadziła postępowanie obejmujące sporządzenie PUL dla Nadleśnictw Jawor oraz Świeradów jako samodzielnego przedmiotu zamówienia, bez łączenia tego zakresu z opracowaniami hydrologicznymi. Jednocześnie, zgodnie z planem postępowań na rok 2026, Zamawiający ten przewidział realizację opracowań hydrologicznych dla tych samych nadleśnictw w ramach odrębnego postępowania (w tym przypadku zlewnia położona jest na terenie dwóch nadleśnictw). Powyższe jednoznacznie potwierdza, że zarówno w aktualnej, jak i planowanej praktyce zamówień publicznych w strukturach Lasów Państwowych opracowania hydrologiczne traktowane są jako świadczenia niezależne od PUL i zlecane odrębnie, co dodatkowo podważa zasadność ich łączenia w ramach jednego zamówienia w niniejszym postępowaniu.

Odwołujący zaznaczył, że nadleśnictwo stanowi jednostkę podziału administracyjnego, podczas gdy opracowania hydrologiczne powinny być wykonywane w odniesieniu do zlewni, które nie pokrywają się z granicami nadleśnictw. W konsekwencji wykonywanie opracowań hydrologicznych w odniesieniu do nadleśnictwa jest merytorycznie niezasadne, co dodatkowo potwierdza brak podstaw do łączenia tych zakresów w jednym zamówieniu.

Odwołujący podniósł, że również materiały branżowe, w tym publikowane przez Biuro Urządzania Lasu i Geodezji Leśnej, potwierdzają, że planowanie wodne powinno odbywać się w skali zlewni, a więc oddzielnie od PUL: „Plan sporządza się dla całych zlewni rzek (IV lub V rzędu), a granice nadleśnictw nie powinny stanowić ram planistycznych”.

Niespójność dokumentacji potwierdza również załącznik nr 11 do SWZ – Projektowane warunki umowne, w którym w § 3 ust. 4 przewidziano odrębne zasady odbioru dla poszczególnych elementów zamówienia, w tym dla opracowań hydrologicznych. Okoliczność ta potwierdza, że zakres hydrologiczny funkcjonuje w istocie jako odrębne świadczenie, co pozostaje w sprzeczności z jego formalnym połączeniem z opracowaniem PUL i dodatkowo wzmacnia zarzut braku podziału zamówienia.

Dodatkowo należy wskazać, że także brak ujęcia w dokumentacji postępowania harmonogramu realizacji oraz odbioru opracowań hydrologicznych, w szczególności w Załączniku nr 4a do SWZ – Harmonogram prac dla Części I–II, który nie zawiera żadnych terminów, etapów ani wymagań dotyczących wykonania i odbioru opracowania hydrologicznego, potwierdza odrębny i niespójnie uregulowany charakter tego zakresu. Okoliczność ta nie stanowi samodzielnego zarzutu, lecz dodatkowo wzmacnia argumentację wskazującą na wadliwą konstrukcję Części I–IV oraz brak spójnej koncepcji realizacji tego elementu zamówienia.

Brak dokonania podziału zamówienia - mimo że zakresy objęte Częściami I–IV mogą być i powinny być realizowane niezależnie - ma szczególne znaczenie w sytuacji, gdy zamówienie zostało formalnie podzielone na 8 części, jednak w ramach czterech z nich dokonano ponownego, sztucznego scalenia odrębnych świadczeń. Tym samym podział zamówienia ma charakter jedynie pozorny. W tym zakresie należy Odwołujący wskazać stanowisko Izby wyrażone w wyroku z dnia 7 października 2025 r., sygn. KIO 3688/25 oraz w wyroku z dnia 9 stycznia 2026 r., sygn. KIO 5073/25.

Odwołujący argumentował, że rynek usług związanych ze sporządzaniem Planów Urządzania Lasu jest rynkiem silnie skoncentrowanym, na którym dominującą pozycję zajmuje Biuro Urządzania Lasu i Geodezji Leśnej (dalej również jako: „BULiGL”), posiadające około 90% udziału. Będące jednocześnie przedsiębiorstwem państwowym. Jeszcze bardziej jednoznaczna jest sytuacja w zakresie opracowań hydrologicznych wykonywanych na potrzeby nadleśnictw, gdzie 100% tego typu opracowań było dotychczas realizowanych przez ten właśnie podmiot. Okoliczność ta ma istotne znaczenie z punktu widzenia oceny skutków przyjętej przez Zamawiającego konstrukcji zamówienia, ponieważ połączenie w jednym postępowaniu zakresów odpowiadających tak ukształtowanej strukturze rynku co w oczywisty sposób wpływa na poziom konkurencji i dostępność zamówienia dla innych wykonawców.

Ad zarzutu nr 4

Odwołujący podał, że Zamawiający w pkt 16.2.2. SWZ przedstawił kryterium oceny ofert o następującej treści:

„W ramach kryterium „Zdolność zawodowa osób” oceniane będą kwalifikacje zawodowe i doświadczenie osób przeznaczonych do wykonania zamówienia. Ocena punktowa dokonana zostanie (dla każdej Części – odrębnie) według poniższych zasad: Dla Części: Nr I–IV, VIII: (...)

„16.3. W przypadku Części I–IV oraz części VII Kryterium „Zdolność zawodowa osób” oceniane będzie na podstawie liczby osób zatrudnionych przez Wykonawcę do realizacji zamówienia, mających kwalifikacje i minimum dziesięcioletnie doświadczenie przy opracowywaniu planów urządzenia lasu wykonanych dla nadleśnictw, które zostały wykonane należycie oraz zostały zatwierdzone przez ministra właściwego ds. środowiska.”

Odwołujący wskazał, że ponadto Zamawiający wymaga złożenia wraz z wykazem osób:

„Dla Części: nr I–IV oraz Części VII:

- Wyciągi z zatwierdzonych PUL zawierające imienne informacje o składzie osobowym drużyny urzędzeniowej, które to PUL-e zostały wykonane należycie oraz zostały zatwierdzone przez ministra właściwego ds. środowiska, lub inne

dokumenty lub oświadczenia potwierdzające staż pracy, stanowisko, oraz o tym czy pracownik nie jest w okresie wypowiedzenia umowy wskazanych osób przy opracowaniu projektów PUL dla nadleśnictw, które to PUL-e zostały wykonane należycie oraz zostały zatwierdzone przez ministra właściwego ds. środowiska oraz referencje. Brak w/w wyciągów z PUL lub innych potwierdzeń będzie skutkowało tym, iż takie (niepotwierdzone) osoby wykazane imiennie w Załączniku 5a – nie zostaną uwzględnione w ocenie punktowej

Odwołujący wskazał, że Wykonawca w celu wykazania doświadczenia w ramach kryterium oceny ofert, musi wykazać min. 10-letnie doświadczenie osób wskazanych w wykazie, przy opracowywaniu planów urządzenia lasu wykonanych dla nadleśnictw (dalej: PUL), które zostały wykonane należycie oraz zostały zatwierdzone przez ministra właściwego ds. środowiska, zdobyte w ciągu ostatnich 10 lat. Powyższego wymogu Wykonawcy nie są w stanie wykazać jakimkolwiek dokumentem, ponieważ ostatnie opracowywane PUL z ostatnich dwóch lat, są w trakcie realizacji a przez co nie zostały jeszcze zatwierdzone przez ministra właściwego ds. środowiska (na co wykonawcy nie mają wpływu), a więc nie ma technicznej możliwości wykazania się 10-letnim doświadczeniem zdobytym w ciągu ostatnich 10 lat przez wskazane osoby.

Ponadto, zdaniem Odwołującego, wymóg ten jest całkowicie nieproporcjonalny. Wymagania określonego doświadczenia w czasie przybiera formę dyskryminującą osoby posiadające odpowiednie doświadczenie, aby zagwarantować należyte wykonanie umowy ale nie posiadają ciągłego doświadczenia. Eliminuje to m.in. kobiety, które posiadające najwyższedoświadczenie w sytuacji, gdy udają się na urlop macierzyński nie mają możliwości zachowania ciągłości doświadczenia, tak jak wymaga Zamawiający i to w dodatku w okresie ostatnich 10 lat. Ponadto inne sytuacje związane z zatrudnieniem lub rodzinne (jak choroby) mogą doprowadzić do przerw w realizacji usług, a nie pozbawia to tych osób odpowiedniego doświadczenia. Wymóg ten narusza podstawowe zasady ustawy prawo zamówień publicznych.

Odwołujący podniósł, że kryteria oceny ofert muszą być mierzalne i zobiektywizowane. W przeciwnym razie ocena ofert zostanie dokonana z naruszeniem zasady proporcjonalności, zachowania uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców. W związku z powyższym Odwołujący, wskazuje że Zamawiający nie wyjaśnił, w jaki sposób zamierza przydzielić odpowiednią liczbę punktów w ramach kryterium oceny ofert, skoro wymagane doświadczenie - tj. doświadczenie zdobyte w okresie ostatnich 10 lat i jednocześnie potwierdzone zatwierdzonymi PUL - z uwagi na specyfikę procesu zatwierdzania tych opracowań, w praktyce nie jest możliwe do wykazania. Zamawiającemu bardzo dobrze jest znana praktyka świadczonych przedmiotowych usług, od wykonania opracowania PUL do zatwierdzenia go przez ministra właściwego ds. środowiska potrzebny jest pewien okres czasu. Zdobyte 10-letnie doświadczenie tj. potwierdzone zatwierdzonymi przez ministra właściwego ds. środowiska PUL nie jest więc możliwe do wykazania w okresie równym ostatnich 10 lat.

Określona przez Zamawiającego długość okresu doświadczenia, nie może utrudniać uczciwej konkurencji oraz musi równo traktować wykonawców i być proporcjonalna do przedmiotu zamówienia. Zdaniem Odwołującego, postawione kryterium oceny ofert w obecnym brzmieniu jest nierealne w swej mierze, a więc nie tylko narusza zasadę zachowania uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców, lecz przede wszystkim jest niewspółmierne do przedmiotu zamówienia i uniemożliwia Zamawiającemu realne egzekwowanie postawionego przez siebie wymogu, a tym samym przydzielenia punktacji w ramach kryterium oceny ofert, co może skutkować podstawą unieważnienia postępowania.

Odwołujący powołał stanowisko wskazane w wyroku KIO z dnia 23 kwietnia 2015 r., sygn. akt KIO 712/15.

Ponadto w ocenie Wykonawcy niezasadne jest żądanie od osób oddelegowanych do realizacji zamówienia poświadczeń należytego ich wykonania. Wymóg posiadania przez osoby oddelegowane do realizacji zamówienia odpowiedniego doświadczenia tj. realizacji usług opracowania PUL zatwierdzonych przez ministra właściwego ds. środowiska jest wymogiem doświadczenia wykonawcy w ramach postawionych warunków udziału w postępowaniu, a więc jest kryterium podmiotowym. Powyższe doświadczenie nie powinno być przypisane i wymagane przez Zamawiającego, także jako doświadczenie wskazanych do realizacji osób w ramach kryterium oceny ofert. Wszakże referencje czy poświadczenia należytego wykonania usługi zamawiający wydają dla podmiotów (wykonawców), a nie dla poszczególnych osób z imienia i nazwiska, które to osoby realizowały daną usługę. Nie jest możliwością wykazanie się przez wykonawcę, który chce złożyć ofertę takim poświadczeniem dla danej osoby, aby wykazać spełnienie postawionego wymogu w ramach kryterium oceny ofert, w przypadku gdy dana osoba zdobyła odpowiednie doświadczenie, lecz świadcząc usługi na rzecz innego podmiotu niż ten wykonawca. Odwołujący wskazał na wyrok KIO z 21 marca 2023 r., sygn. akt KIO 609/23.

Zamawiający w ramach kryterium wymaga „minimum dziesięcioletnie doświadczenie przy opracowywaniu planów urządzenia lasu wykonanych dla nadleśnictw, które zostały wykonane należycie oraz zostały zatwierdzone przez ministra właściwego ds. środowiska” oraz w części dalszej „Wyciągi z zatwierdzonych PUL zawierające imienne informacje o składzie osobowym drużyny urządzeniowej, które to PUL-e zostały wykonane należycie oraz zostały zatwierdzone przez ministra właściwego ds. środowiska, lub inne dokumenty lub oświadczenia potwierdzające staż pracy, stanowisku, oraz o tym czy pracownik nie jest w okresie wypowiedzenia umowy wskazanych osób przy opracowaniu projektów PUL dla nadleśnictw, które to PUL-e zostały wykonane należycie oraz zostały zatwierdzone przez ministra właściwego ds. środowiska oraz referencje. Brak w/w wyciągów z PUL lub innych potwierdzeń będzie skutkowało tym, że takie (niepotwierdzone) osoby wykazane imiennie w Załączniku 5a – nie zostaną uwzględnione w ocenie punktowej.”

Ofertę w postępowaniu składa wykonawca, a nie osoby przez niego oddelegowane, a więc poświadczenie należytego wykonania świadczonych przez niego usług może złożyć sam wykonawca w ramach wykazania spełnienia warunków udziału w postępowaniu, natomiast w odniesieniu do osób przez niego oddelegowanych może co najwyżej oświadczyć, że posiadają odpowiednie doświadczenie np. poprzez wskazanie danych właściwych w wykazie osób.

Ad zarzutu nr 5

Zdaniem Odwołującego dokumentacja postępowania została przygotowana w sposób uniemożliwiający wykonawcom jednoznaczne ustalenie zakresu zamówienia oraz w sposób naruszający podstawowe wymogi dotyczące opisu przedmiotu zamówienia.

Odwołujący argumentował, że sporządzenie opisu przedmiotu zamówienia jest obligatoryjną czynnością zamawiającego, dokonywaną na etapie przygotowania postępowania o udzielenie zamówienia publicznego. Opis ten ma charakter fundamentalny, gdyż stanowi podstawę do podejmowania dalszych czynności, w tym ustalenia wartości zamówienia, określenia warunków udziału w postępowaniu oraz kryteriów oceny ofert. Prawidłowo sporządzony opis przedmiotu zamówienia wpływa bezpośrednio na jakość składanych ofert oraz eliminuje ryzyka na etapie realizacji zamówienia.

Odwołujący podał, że w pkt II.11 lit. a OPZ, dotyczącym sporządzenia dokumentacji, Zamawiający wskazał, że „szczegółowa zawartość dokumentów, forma i wygląd materiałów przekazanych ma być wykonana wg późniejszych ustaleń Zamawiającego”. Co więcej, brak jest jakichkolwiek mechanizmów umożliwiających zmianę wynagrodzenia lub terminu realizacji zamówienia w przypadku gdyby faktycznie zaszła konieczność doprecyzowania lub rozszerzenia tego zakresu na etapie jego wykonywania.

Odwołujący wskazał, że jednocześnie Zamawiający odwołuje się do dokumentów, które sam uznaje za nieprecyzyjne, a następnie przenosi ciężar ich doprecyzowania na etap realizacji zamówienia.

W pkt 11 lit. c OPZ wskazano dodatkowo, że „Wykonawca ma uwzględnić wytyczne i ustalenia Zamawiającego, co do prowadzonych prac oraz ustne i pisemne polecenia odbierającego i kontrolującego prace – niezależnie od etapów”.

W zestawieniu z wcześniejszym zastrzeżeniem „późniejszych ustaleń” prowadzi to do sytuacji, w której zakres zamówienia nie jest określony na etapie postępowania, lecz pozostaje w istotnej części uzależniony od arbitralnych decyzji Zamawiającego podejmowanych w toku jego realizacji.

Dodatkowo w pkt 12 OPZ Zamawiający odwołuje się do uzgodnień oraz protokołów z posiedzeń Komisji Urzędzeniowych, które nie zostały udostępnione wykonawcom, co uniemożliwia ustalenie rzeczywistego zakresu obowiązków oraz powiązań pomiędzy poszczególnymi elementami zamówienia.

Dla prawidłowego sporządzenia oferty wykonawca musi posiadać pełną wiedzę co do zakresu świadczenia, które ma zostać wycenione. Tymczasem Zamawiający odwołuje się do uzgodnień oraz protokołów z posiedzeń Komisji Urzędzeniowych, które – choć jak wynika z OPZ mają być publikowane – nie zostały wprost wskazane ani udostępnione w dokumentacji postępowania. W konsekwencji wykonawca na etapie przygotowania oferty nie ma możliwości ustalenia rzeczywistego zakresu obowiązków, stopnia szczegółowości opracowań ani powiązań pomiędzy poszczególnymi elementami zamówienia, co uniemożliwia rzetelne oszacowanie ceny ofertowej.

Takie ukształtowanie OPZ prowadzi do przerzucenia na wykonawców ryzyka związanego z nieprecyzyjnością opisu przedmiotu zamówienia. Jak wskazała Krajowa Izba Odwoławcza: „(...) Zamawiający jest zobowiązany uwzględnić w OPZ wszystkie informacje, które są niezbędne do sporządzenia ofert i zapewnienia ich porównywalności. Nie jest dopuszczalne przerzucanie na wykonawców ryzyka związanego z brakiem w OPZ informacji, które wpływają na szacowanie oferty, a które zamawiający jest lub powinien być w stanie podać” (wyrok KIO z dnia 3 lutego 2023 r., sygn. KIO 124/23, KIO 168/23).

Najdalej idącym i najbardziej rażącym naruszeniem jest jednak nałożenie obowiązku uzyskania opinii konkretnego eksperta wskazanego z imienia i nazwiska, tj. „prof. M.Ż.” wskazanego w § 3 ust. 3 Projektowanych warunków umownych.

Tego rodzaju postanowienie stanowi niedopuszczalną ingerencję Zamawiającego w sposób realizacji zamówienia oraz wprost narusza zasady uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców. Zamawiający nie tylko wymaga uzyskania opinii zewnętrznego eksperta, lecz jednocześnie w sposób arbitralny przesądza, kto ma tę opinię sporządzić, wskazując konkretną osobę z imienia i nazwiska.

W praktyce oznacza to, że wykonawca zostaje całkowicie pozbawiony swobody w zakresie wyboru podmiotu, od którego zależy uznanie świadczenia za wykonane należycie, a tym samym - uzyskanie wynagrodzenia. Tego rodzaju rozwiązanie nie znajduje żadnego uzasadnienia ani w charakterze zamówienia, ani w przepisach ustawy Pzp.

Co istotne, Zamawiający posługuje się pojęciem „zewnętrznego eksperta”, co samo w sobie sugeruje konieczność zapewnienia bezstronności i obiektywizmu oceny, jednak jednocześnie wskazanie konkretnej osoby całkowicie temu przeczy. W efekcie deklarowana „zewnętrzność” i faktyczna „niezależność” zostają sprowadzone do konstrukcji pozornej, skoro Zamawiający z góry determinuje osobę, której opinia ma przesądzać o należyтым wykonaniu świadczenia.

Ekspert, którego opinia warunkuje odbiór prac, powinien być wyłoniony w sposób obiektywny lub pozostawiony do wyboru wykonawcy, a nie narzucony jednostronnie przez Zamawiającego. W przeciwnym razie dochodzi do sytuacji, w której Zamawiający uzyskuje faktyczny wpływ na ocenę należytego wykonania umowy poprzez wskazanie konkretnej osoby, od której stanowiska uzależniony jest odbiór prac.

Takie ukształtowanie postanowień należy ocenić jako całkowicie dowolne, nieuzasadnione oraz prowadzące do nieuprawnionego uprzywilejowania określonych osób, a pośrednio również określonych wykonawców, którzy pozostają w relacjach umożliwiających spełnienie tego warunku. W konsekwencji wymóg ten nie tylko ogranicza swobodę wykonawcy, ale w sposób oczywisty narusza zasadę równego traktowania wykonawców, uzależniając realizację zamówienia od współpracy z konkretnie wskazaną osobą.

Wskazanie konkretnej osoby z imienia i nazwiska jako eksperta wymaganego przy realizacji zamówienia skutkuje tym, że jedynie podmiot, który dysponuje tą konkretną osobą lub może ją pozyskać, jest w stanie spełnić warunek udziału. Tworzy to sytuację, w której dostęp do zamówienia publicznego uzależniony jest nie od obiektywnych kryteriów kwalifikacyjnych (wykształcenie, doświadczenie, uprawnienia), lecz od tożsamości personalnej jednej konkretnej osoby. Jest to zaprzeczeniem istoty systemu zamówień publicznych, który ma służyć uczciwej i efektywnej konkurencji.

Ponadto, imienny wymóg eksperta narusza zasadę równego traktowania wykonawców, ponieważ stawia w uprzywilejowanej pozycji tego wykonawcę, który – z racji dotychczasowej współpracy lub stosunku zatrudnienia – ma dostęp do wskazanej osoby. Pozostałe podmioty, choćby dysponowały personelem o identycznych lub wyższych kwalifikacjach, są automatycznie wyeliminowane z postępowania. Takie ukształtowanie warunków narusza zasadę równego traktowania wykonawców w sposób oczywisty.

Do odwołania załączono następujące dowody:

1. Instrukcja Urzędu Lasu z 2024r;
2. Artykuł „Plany gospodarowania zasobami wodnymi w lasach – stan obecny i przyszłość” M.K., W.H., K.R.;
3. Artykuł „Rola lasów w zwiększaniu retencji Polski. Zintegrowane, zlewniowe zarządzanie zasobami wodnymi”, J.T., M.K.;
4. SWZ Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Katowicach z 2024 r., Znak: ZI.270.2.4.2024, Rozdział 3.1;
5. Plan postępowań RDLP Wrocław na 2025 r. (zaktualizowany);
6. Plan postępowań RDLP Wrocław na 2026 r. (zaktualizowany);
7. wydruk ze strony BULiGL;
8. Projektowane warunki umowne;
9. Harmonogram prac dla Części I-II;
10. Opis przedmiotu zamówienia.

Ponadto Odwołujący pismem z 28 maja 2026 r. złożył następujące wnioski dowodowe:

- 1) Pismo Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Katowicach z dnia 20.05.2026r. Zn. spr.: ZI.270.2.1.2026 stanowiącego odpowiedź na zapytanie Odwołującego skierowane do Zamawiającego w dniu 11 maja 2026r. wraz z tym wnioskiem - **na okoliczność** niespójności stanowiska Zamawiającego co do dopuszczalności ubiegania się o zamówienie przez wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia, w szczególności rozbieżności pomiędzy treścią SWZ, a stanowiskiem procesowym przedstawionym w odpowiedzi na odwołanie, a także braku jednoznacznego potwierdzenia przez Zamawiającego, że wykonawcy wspólnie ubiegający się o udzielenie zamówienia są dopuszczeni do udziału w postępowaniu;
- 2) Pismo Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych we Wrocławiu z dnia 19.05.2025r. Zn. spr.: DS.0172.15.2026 wraz z załącznikiem Zestawienie „Postępowania przetargowe prowadzone w latach 2020-2026 w RDLP we Wrocławiu w zakresie Planów Urzędu Lasów” - **na okoliczność** wykazania praktyki zamówieniowej polegającej na wyodrębnianiu zamówień dotyczących sporządzania Planów Urzędu Lasu od zamówień obejmujących specjalistyczne opracowania hydrologiczne, a tym samym braku standardowej praktyki łączenia tych świadczeń w ramach jednego postępowania, jak również na okoliczność nieprawdziwości twierdzeń Przystępującego, jakoby w przypadku RDLP Wrocław opracowania hydrologiczne dotyczyły wyłącznie nadleśnictw, dla których sporządzenie PUL jest dopiero planowane, podczas gdy z przedłożonego dokumentu wynika, że dla Nadleśnictw Jawor i Świeradów zamówienie na sporządzenie PUL zostało już udzielone w 2025r., a opracowania hydrologiczne zostały przewidziane odrębnie.;
- 3) Informacja z otwarcia ofert w postępowaniach prowadzonych przez Regionalną Dyrekcję Lasów Państwowych w Krośnie w latach 2025r. (Zn. spr.: DW.270.2.2025) i 2026r. (Zn. spr.: ER.270.2.2026), przywoływanych przez Zamawiającego i Przystępującego na poparcie twierdzeń o prawidłowości stosowanego modelu udzielania zamówień - **na okoliczność** wykazania, że postępowania te nie mogą stanowić miarodajnego argumentu dla wykazywania rzekomo prawidłowej lub powszechnej praktyki rynkowej w zakresie łączenia kwestionowanych zakresów zamówienia, albowiem z informacji z otwarcia ofert wynika, że w każdym z tych postępowań ofertę złożył wyłącznie Przystępujący, co wskazuje na brak realnej konkurencji w tym modelu zamówienia i poddaje w wątpliwość możliwość traktowania tego przykładu jako miarodajnego dla wykazywania szerszej praktyki rynkowej.

Odwołujący wskazał, że potrzeba powołania powyższych dowodów powstała już po wniesieniu odwołania.

W złożonej pismem z 4 maja 2026 r. odpowiedzi na odwołanie, Zamawiający wniósł o oddalenie odwołania w całości.

Ad zarzutu 1 i 2

Zamawiający wskazał, że dokonał podziału zamówienia na części zgodnie z art. 91 ust. 1 ustawy Pzp oraz w duchu dyrektywy klasycznej, umożliwiając składanie ofert częściowych i tym samym zapewniając dostęp do zamówienia szerokiemu kręgowi wykonawców, w tym podmiotom z sektora MŚP. Jak wynika z treści SWZ, zamówienie zostało podzielone na osiem części, odpowiadających poszczególnym zadaniom i nadleśnictwom. Tym samym zarzut zaniechania podziału zamówienia jest nieuprawniony, albowiem Zamawiający dokonał realnego podziału zamówienia – przy czym zakres każdej części został ukształtowany w sposób odpowiadający rzeczywistym potrzebom Zamawiającego. Zamawiający wskazał, że Odwołujący pomija przy tym, że obowiązek podziału zamówienia na części nie ma charakteru absolutnego, a jego zakres każdorazowo zależy od specyfiki przedmiotu zamówienia oraz uzasadnionych potrzeb Zamawiającego. Zamawiający nie jest zobowiązany do maksymalnego „rozdrabniania” zamówienia, lecz do takiego jego ukształtowania, które zapewni efektywną, spójną i prawidłową realizację świadczenia.

Zamawiający argumentował, że w niniejszym postępowaniu objęcie jedną częścią zamówienia sporządzenia projektu Planu Urządzenia Lasu (PUL) wraz z planem gospodarowania zasobami wodnymi (opracowaniem hydrologicznym) wynika bezpośrednio z funkcjonalnego powiązania tych opracowań oraz konieczności zapewnienia ich pełnej spójności merytorycznej. Jak wynika wprost z Instrukcji Urządzania Lasu (część II), pomiędzy tymi dokumentami zachodzi ścisła relacja. W § 16 pkt. 1 tego dokumentu wskazano, że:

„Plan gospodarowania zasobami wodnymi ma umożliwić osiągnięcie maksymalnych korzyści przyrodniczych i gospodarczych (...).”

Natomiast w pkt 2 tej samej jednostki redakcyjne podkreślono, że:

„ze względu na ścisłą relację PGZW z innymi dokumentami eksperckimi oraz planistycznymi, w tym głównie z (...) planem urządzenia lasu (...) ważne i wymagane jest uwzględnienie tej zależności podczas ich sporządzania oraz aktualizacji”.

Również § 17 Instrukcji stanowi, że:

„...W planach powinny być uwzględnione: 1) przewidywane zmiany w gospodarowaniu lasem zgodnie z planem urządzenia lasu i innymi planami, w tym dla obszarów chronionych”.

W ocenie Zamawiającego powyższe jednoznacznie potwierdza, że PUL oraz plan gospodarowania zasobami wodnymi nie są opracowaniami całkowicie odrębnymi, lecz pozostają we wzajemnej zależności funkcjonalnej i merytorycznej. Co istotne, zależność ta ma charakter dynamiczny – w sytuacji, gdy oba dokumenty powstają równolegle w tym samym czasie, jak ma to miejsce w niniejszym postępowaniu, wymagają one bieżącej koordynacji oraz wzajemnego uwzględniania ustaleń. Zapewnienie takiej synchronizacji jest możliwe wyłącznie w sytuacji realizacji zamówienia przez jednego wykonawcę. Rozdzielenie tych opracowań pomiędzy różnych wykonawców prowadziłoby do istotnego ryzyka niespójności dokumentów, rozbieżności metodycznych oraz konieczności wielokrotnych trudnych i czasochłonnych uzgodnień pomiędzy Zleceniobiorcami, co wprost godziłoby w interes Zamawiającego poprzez zatarcie odpowiedzialności pomiędzy Wykonawcami danych rozdzielonych opracowań. Ich przygotowanie w odrębnych procesach mogłoby być rozważane jedynie wówczas, gdy opracowanie najmniej na początku okresu opracowywania planu urządzenia lasu, co pozwala

wykonawcy drugiego opracowania (planu urządzenia lasu) na uwzględnienie jego wszystkich ustaleń, które powinny zostać wprowadzone przy najbliższej aktualizacji PUL. Kluczowym dla Zamawiającego jest, aby opracowanie hydrologiczne powstawało w powiązaniu z planowaniem urządzeniowym, albowiem planowanie gospodarki leśnej musi brać pod uwagę wyniki analiz hydrologicznych, zaś działania wodne powinny być uzależnione i zgodne ze strukturą i dynamiką drzewostanów opisanymi w PUL.

Zdaniem Zamawiającego odmienna sytuacja zachodzi jednak w niniejszym postępowaniu, w którym PUL oraz plan gospodarowania zasobami wodnymi mają powstawać równolegle. W takim przypadku nie istnieje gotowy dokument referencyjny, na którym drugi wykonawca mógłby oprzeć swoje opracowanie. Konieczne jest zatem bieżące, skuteczne i nieskomplikowane uzgadnianie założeń, danych, zaleceń, wniosków i rozwiązań planistycznych, tak aby oba dokumenty pozostawały ze sobą spójne na każdym etapie ich sporządzania. Zapewnienie takiej koordynacji oraz odpowiedzialności za końcową spójność opracowań przemawia za powierzeniem ich wykonania jednemu wykonawcy w ramach jednej części zamówienia, stąd tak Zamawiający stworzył podział na części zamówienia, gdzie wspólnym mianownikiem jest obiekt (nadleśnictwo) dla którego zlecane jest opracowanie.

Zamawiający poniósł, że stanowisko to znajduje również odzwierciedlenie w analizie potrzeb i wymagań sporządzonej przez Zamawiającego na podstawie art. 83 PZP, w której wskazano, że podział zamówienia na mniejsze zakresy i powierzenie ich różnym wykonawcom skutkowałby poważnymi trudnościami w zakresie koordynacji prac, utrzymania jednolitości metodologicznej oraz nadzoru nad realizacją zamówienia, które realnie uniemożliwiłoby powstanie obu dokumentacji w prawidłowej postaci.

W szczególności wskazano, że prowadzenie równoległych uzgodnień z wieloma wykonawcami utrudnia wdrażanie zmian wynikających z rozwoju wiedzy, zmian przepisów prawa czy bieżących ustaleń, a także może prowadzić do obniżenia jakości końcowego produktu. Jednocześnie podkreślono, że rozdrobnienie zamówienia może generować niekorzystne skutki ekonomiczne, w tym wzrost kosztów realizacji, a przecież Zamawiającemu zależy na

bardziej efektywnym ekonomicznie planowaniu zamówień.

Następnie Zamawiający podał, iż wbrew twierdzeniom Odwołującego, przyjęte rozwiązanie nie ma charakteru arbitralnego ani nie wynika wyłącznie z wygody organizacyjnej Zamawiającego, lecz jest konsekwencją obiektywnych uwarunkowań przedmiotu zamówienia, w tym konieczności zapewnienia spójności koncepcyjnej dokumentacji urządzeniowej. Co więcej, prawidłowość przyjętego przez Zamawiającego rozwiązania znajduje potwierdzenie w praktyce przetargowej innych regionalnych dyrekcji Lasów Państwowych. W szczególności dokumentacja postępowań prowadzonych od lat przez Regionalną Dyrekcję Lasów Państwowych w Krośnie wskazuje, że ujęcie w jednej części zamówienia sporządzenia projektu Planu Urządzenia Lasu wraz z opracowaniem dotyczącym gospodarki wodnej nie jest rozwiązaniem wyjątkowym, jednostkowym ani stworzonym wyłącznie na potrzeby niniejszego postępowania. Przeciwnie, stanowi ono model stosowany od kilku lat w praktyce udzielania zamówień w strukturach Lasów Państwowych. Okoliczność ta ma istotne znaczenie dla oceny zarzutów Odwołującego. Skoro analogiczne rozwiązania są stosowane w innych postępowaniach, przez innych zamawiających funkcjonujących w tym samym sektorze i realizujących te same zadania, to nie sposób twierdzić, że samo połączenie PUL oraz opracowania hydrologicznego ma charakter sztuczny, arbitralny lub ukierunkowany na ograniczenie konkurencji. Przeciwnie, praktyka ta potwierdza, że tego rodzaju powiązanie zakresów jest postrzegane jako racjonalne i uzasadnione specyfiką dokumentacji urządzeniowej. Istotne jest również to, że rozwiązanie to funkcjonuje w obrocie i nie jest traktowane jako naruszające zasady uczciwej konkurencji. Zamawiający nie ma wiedzy, aby analogiczne ukształtowanie przedmiotu zamówienia w postępowaniach prowadzonych przez inne RDLP było skutecznie kwestionowane jako sprzeczne z ustawą PZP. Oznacza to, że od lat praktyka rynku potwierdza możliwość łącznego zlecenia tych opracowań w sytuacji, gdy dotyczą one tego samego nadleśnictwa i mają powstawać w tym samym horyzoncie czasowym.

Zdaniem Zamawiającego powyższe przeczy narracji Odwołującego, jakoby Zamawiający przyjął konstrukcję nietypową, oderwaną od realiów rynku i nieznajdującą uzasadnienia w praktyce Lasów Państwowych. Dokumenty z postępowań prowadzonych przez RDLP w Krośnie pokazują, że łączne ujęcie PUL oraz opracowania hydrologicznego jest rozwiązaniem pragmatycznym, skutecznym, znanym, stosowanym i akceptowanym w praktyce zamówieniowej. Tym samym zarzut, że połączenie tych zakresów stanowi przejaw sztucznego skumulowania świadczeń, nie znajduje potwierdzenia w rzeczywistych realiach obrotu. Niezasadne są również twierdzenia Odwołującego, jakoby przyjęty sposób opisu przedmiotu zamówienia prowadził do nieuprawnionego ograniczenia konkurencji. Punktem wyjścia dla oceny prawidłowości działań Zamawiającego muszą być bowiem jego rzeczywiste, uzasadnione potrzeby, determinujące zarówno zakres, jak i sposób ukształtowania przedmiotu zamówienia. To Zamawiający – jako podmiot odpowiedzialny za realizację zadań publicznych oraz racjonalne wydatkowanie środków publicznych – ma prawo określić takie cechy zamówienia, które zapewnią osiągnięcie jego zamierzonego celu w sposób efektywny, spójny i odpowiadający wymaganiom funkcjonalnym. Stanowisko to znajduje jednoznaczne potwierdzenie w doktrynie prawa zamówień publicznych. Jak wskazuje M. Stachowiak¹: „Zakaz negatywnego wpływu na konkurencję nie oznacza konieczności nabywania przez zamawiającego dostaw, usług czy robót budowlanych nieodpowiadających jego potrzebom zarówno co do jakości, jak i funkcjonalności czy wymaganych parametrów technicznych. (...) Zamawiający argumentował, że jak słusznie zauważył SO w Zielonej Górze w wyroku z 15.10.2007 r., V Gaz 90/07, niepubl.: „Uprawnieniem zamawiającego jest bowiem prowadzenie postępowania w celu uzyskania takiego przedmiotu, jaki jest mu dogodny ze względu na posiadane warunki oraz potrzeby i który spełni jego oczekiwania funkcjonalne (...)” (podobnie SO w Warszawie w wyroku z 14.02.2013 r., XXIII Ga 2137/12, niepubl.)”.

Zamawiający wskazał, że również J. E. Nowicki² podkreśla, że: „W orzecznictwie KIO ukształtował się pogląd, że nawet opis przedmiotu zamówienia dokonany w taki sposób, że tylko wąska grupa wykonawców może złożyć zgodną z nim ofertę, może nie być poczytany za naruszenie zasad uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców. Zamawiający może bowiem żądać i oczekiwać od wykonawców rozwiązań najnowocześniejszych i wyjątkowych (zob. wyrok z 1.02.2011 r., KIO 79/11; KIO 89/11; KIO 90/11, LEX nr 784855), o ile będzie to uzasadnione jego rzeczywistą potrzebą (zob. wyroki: z 28.02.2012 r., KIO 229/12; KIO 238/12; KIO 239/12; KIO 242/12; KIO 245/12; KIO 247/12, LEX nr 1125011; oraz z 3.09.2014 r., KIO 1726/14, LEX nr 1538349)”. Analogicznie E. Wiktorowska³ wskazuje, że: „Oczywiście należy mieć na uwadze, że zasada nienaruszenia uczciwej konkurencji nie może być traktowana jako zasada o charakterze absolutnym, która uniemożliwia zamawiającemu sporządzenie opisu stosownie do swoich rzeczywistych potrzeb. Za oczywiste należy uznać, że wprowadzanie wymogów co do przedmiotu zamówienia prawie zawsze skutkuje niemożnością wzięcia udziału w postępowaniu jakimś wykonawcy, jednakże nie oznacza to, że zawsze mamy do czynienia z naruszeniem komentowanej zasady. „To Zamawiający jako gospodarz postępowania określa zakres zarówno przedmiotowy, jak i podmiotowy, charakteryzujący cel, jaki ma osiągnąć. Zamawiający nie ma także obowiązku zapewnienia możliwości realizacji przedmiotu zamówienia wszystkim podmiotom działającym na rynku w danej branży. Prawie nigdy nie jest możliwe opisanie przedmiotu zamówienia, który w ten czy inny sposób nie uniemożliwia części wykonawcom złożenie oferty, a niektórych stawia w uprzywilejowanej pozycji. Dlatego też jednym z najbardziej celnych i adekwatnych sposobów oceny dopuszczalności stopnia danego ograniczenia konkurencji jest jego analiza w odniesieniu do uzasadnionych potrzeb zamawiającego. Należy bowiem dostrzec, iż Zamawiający, opisując warunki zamówienia, w pierwszej kolejności staje przed zadaniem

takiego ich ukształtowania, aby spełniały jego uzasadnione potrzeby oraz cel, który musi wykazywać się szczególną dbałością o racjonalne wydatkowanie środków publicznych”(wyrok KIO z dnia 16 lutego 2018 r., KIO 155/18)”

W ocenie Zamawiającego powyższe stanowisko znajduje pełne odzwierciedlenie w utrwalonym orzecznictwie Krajowej Izby Odwoławczej. Jak wskazała KIO w wyroku z dnia 31

marca 2023 r. (sygn. akt KIO 759/23) „zamawiający, jako podmiot dokonujący zakupów, jest uprawniony do określenia swoich oczekiwań dotyczących przedmiotu zamówienia, jego cech i funkcjonalności. (...) konieczności zachowania uczciwej konkurencji nie można utożsamiać z nakazem umożliwienia złożenia oferty przez jak najszerszy krąg wykonawców, w oderwaniu od potrzeb zamawiającego.”. Co więcej Izba w wyroku z dnia 24 stycznia 2014 r. (sygn. akt KIO 3008/13) przychyliła się do stanowiska wyrażonego przez Sąd Okręgowy w Gliwicach w wyroku z dnia 22 kwietnia 2008 r., sygn. akt X Ga 25/08, z którego wynika, że zamawiający ma prawo opisać swoje potrzeby w taki sposób, aby przedmiot zamówienia spełniał jego wymagania i zaspakajał jego potrzeby. Jak wskazał Sąd Okręgowy sama okoliczność, że opis zamówienia uniemożliwia złożenie oferty przez skarżącego nie wskazuje na naruszenie zasad udzielania zamówień publicznych. Podobnie zauważono w wyroku z dnia 24 lipca 2023 r., KIO 1959/23: „(...) wielokrotnie Izba wskazywała w swoich orzeczeniach, że sama okoliczność, iż dany wykonawca nie jest w stanie spełnić wymagań zawartych w opisie przedmiotu zamówienia, nie jest wystarczająca dla stwierdzenia, że w postępowaniu doszło do naruszenia zasady równego traktowania i uczciwej konkurencji. Jak bowiem trafnie zauważyła Izba w wyroku z dnia 4 października 2022 r., sygn. akt KIO 2474/22: „Opis przedmiotu zamówienia nie musi być sporządzony w sposób umożliwiający złożenie ofert wszystkim wykonawcom na rynku. Opis ten musi bowiem uwzględniać potrzeby konkretnego zamawiającego i jeżeli potrzeby te są zasadne, przedmiot zamówienia może być opisany w sposób ograniczający konkurencję. Zatem od tego, czy opis przedmiotu zamówienia wynika z uzasadnionych potrzeb zamawiającego zależy, czy jego ewentualny ograniczający konkurencję charakter, jest dopuszczalny czy nie”. Do podobnych wniosków doszła Izba w orzeczeniu z dnia 24 marca 2023 r., sygn. akt KIO 603/23 wskazując, iż: „Zamawiający nie ma obowiązku dostosowywania

wymagań do wszystkich wykonawców zainteresowanych wzięciem udziału w danym postępowaniu. Okoliczność, że wykonawcy nie posiadają w swojej ofercie przedmiotu zamówienia, który pozwoliłby im na ubieganie się o udzielenie zamówienia z powodu nie spełnienia wymagań określonych przez Zamawiającego w opisie przedmiotu zamówienia nie przesądza o tym, że Zamawiający naruszył zasadę uczciwej konkurencji i równego traktowania Wykonawców”. W ocenie Zamawiającego w realiach niniejszego postępowania mamy do czynienia dokładnie z taką sytuacją, o której mowa zarówno w przywołanej doktrynie, jak i orzecznictwie Krajowej Izby Odwoławczej. Opis przedmiotu zamówienia został bowiem ukształtowany nie w sposób przypadkowy czy dowolny, lecz jako bezpośrednia konsekwencja uzasadnionych, obiektywnych i rzeczywistych potrzeb Zamawiającego, związanych z koniecznością zapewnienia spójności, kompletności oraz funkcjonalności dokumentacji urządzeniowej dla nadleśnictw. Zamawiający, jako gospodarz postępowania, ma nie tylko prawo, ale wręcz obowiązek takiego określenia przedmiotu zamówienia, aby uzyskany rezultat

odpowiadał jego potrzebom zarówno pod względem merytorycznym, jak i organizacyjnym oraz ekonomicznym. W niniejszej sprawie potrzeby te obejmują przede wszystkim konieczność zapewnienia spójności koncepcyjnej pomiędzy Planem Urządzenia Lasu a opracowaniem dotyczącym gospodarki wodnej, a także zagwarantowania możliwości bieżącej koordynacji obu tych opracowań w toku ich równoległego sporządzania. Opis przedmiotu zamówienia został zatem ukształtowany w taki sposób, aby zapewnić osiągnięcie zamierzonego celu, jakim

jest powstanie jednolitej, wzajemnie skorelowanej dokumentacji planistycznej, a nie dwóch oderwanych od siebie opracowań. Nie sposób przy tym podzielić stanowiska Odwołującego, jakoby sam fakt, że nie każdy podmiot funkcjonujący na rynku jest w stanie samodzielnie spełnić wymagania Zamawiającego, świadczył o naruszeniu zasady uczciwej konkurencji. Jak wynika jednoznacznie z przywołanych poglądów doktryny i orzecznictwa, taka sytuacja jest naturalną i nieuniknioną konsekwencją formułowania wymagań odpowiadających konkretnym potrzebom zamawiającego. Wykonawca nie posiada roszczenia o takie ukształtowanie przedmiotu zamówienia, które będzie odpowiadało profilowi jego działalności czy zakresowi oferowanych przez niego usług. To nie zamówienie ma być dostosowane do potencjału konkretnego wykonawcy, lecz wykonawcy – korzystając z dostępnych instrumentów prawnych – powinni dostosować się do wymagań zamawiającego, o ile wymagania te są obiektywnie uzasadnione.

W tym kontekście należy dodatkowo szeroko podkreślić, że konstrukcja systemu zamówień publicznych – w tym regulacje PZP – wprost przewiduje i wręcz zakłada sytuacje, w których pojedynczy wykonawca nie dysponuje samodzielnie pełnym potencjałem niezbędnym do realizacji zamówienia o bardziej złożonym charakterze. Nie jest to sytuacja nadzwyczajna ani niepożądana, lecz naturalna konsekwencja funkcjonowania rynku oraz zróżnicowania specjalizacji poszczególnych podmiotów. Ustawodawca w sposób świadomy wyposażał wykonawców w instrumenty prawne umożliwiające im skuteczne ubieganie się o udzielenie zamówienia także w takich przypadkach. W szczególności należy wskazać na możliwość wspólnego ubiegania się o zamówienie przez kilku wykonawców (konsorcjum) oraz powierzenia części zamówienia podwykonawcom. Mechanizmy te nie mają charakteru wyjątkowego – przeciwnie, stanowią standardowe narzędzia funkcjonujące w systemie zamówień publicznych i służące właśnie zwiększeniu realnej dostępności zamówień dla rynku.

Co istotne, Zamawiający w niniejszym postępowaniu nie wprowadził ograniczeń w tym zakresie – nie zastrzegł wykonania kluczowych części zamówienia w sposób wyłączający udział podwykonawców w zakresie objętym zarzutem, ani nie wyłączył możliwości wspólnego ubiegania się o zamówienie (do czego nie jest uprawniony). Oznacza to, że każdy wykonawca, który samodzielnie nie dysponuje potencjałem pozwalającym na wykonanie PUL, jak i opracowań hydrologicznych, ma realną i w pełni zgodną z ustawą możliwość:

- zawarcia konsorcjum z podmiotem wyspecjalizowanym w zakresie opracowań hydrologicznych,
- powierzenia realizacji tej części zamówienia podwykonawcy.

W konsekwencji, zdaniem Zamawiającego, twierdzenie Odwołującego, jakoby opis przedmiotu zamówienia eliminował podmioty niespełniające łącznie wszystkich wymagań, jest nieuprawnione. Opis ten nie eliminuje wykonawców, lecz wymaga od nich odpowiedniego ukształtowania modelu realizacji zamówienia. Innymi słowy – dostęp do zamówienia nie zostaje zamknięty, lecz uwarunkowany jest zdolnością organizacyjną wykonawcy do zapewnienia realizacji wszystkich jego elementów, czy to samodzielnie, czy przy udziale innych podmiotów.

Zamawiający podkreślił, że przyjęcie stanowiska Odwołującego prowadziłoby do nieakceptowalnego wniosku, zgodnie z którym Zamawiający powinien każdorazowo kształtować przedmiot zamówienia w sposób odpowiadający profilowi działalności poszczególnych wykonawców funkcjonujących na rynku. Takie podejście pozostaje w sprzeczności zarówno z przepisami PZP, jak i z jej *ratio legis*. Wykonawca nie ma bowiem roszczenia o dostosowanie zamówienia do zakresu świadczonych przez niego usług. To Zamawiający – kierując się swoimi uzasadnionymi potrzebami – określa przedmiot zamówienia, natomiast wykonawcy decydują, czy i w jaki sposób są w stanie te wymagania spełnić. W realiach niniejszego postępowania oznacza to, że nawet jeśli dany podmiot specjalizuje się wyłącznie w sporządzaniu PUL albo wyłącznie w opracowaniach hydrologicznych, nie zostaje on wyłączony z możliwości ubiegania się o zamówienie. Może on bowiem uczestniczyć w postępowaniu jako członek konsorcjum albo jako podwykonawca innego wykonawcy. Tym samym rynek nie zostaje ograniczony, lecz funkcjonuje zgodnie z jego rzeczywistą strukturą – opartą na współpracy wyspecjalizowanych podmiotów przy realizacji bardziej złożonych zamówień. W konsekwencji nie sposób uznać, aby przyjęty przez Zamawiającego sposób opisu przedmiotu zamówienia prowadził do naruszenia zasad uczciwej konkurencji. Przeciwnie – przy zachowaniu możliwości współpracy pomiędzy wykonawcami zapewnia on realny dostęp do zamówienia, jednocześnie gwarantując osiągnięcie przez Zamawiającego zakładanych efektów jakościowych i funkcjonalnych.

Reasumując, połączenie w ramach jednej części zamówienia opracowania PUL oraz planu gospodarowania zasobami wodnymi jest w pełni uzasadnione charakterem i celem zamówienia, wynika z obowiązujących regulacji branżowych oraz rzeczywistych potrzeb Zamawiającego, a jednocześnie nie prowadzi do nieuprawnionego ograniczenia konkurencji. W konsekwencji zarzuty nr 1 i 2 Odwołania należy uznać za całkowicie bezzasadne.

Ad zarzutu nr 3

W pierwszej kolejności Zamawiający wskazał, że pozostaje on w ścisłej korelacji z zarzutami nr 1 i 2 Odwołania, w zakresie w jakim Odwołujący kwestionuje zasadność łącznego ujęcia w ramach jednej części zamówienia sporządzenia Planu Urządzenia Lasu oraz opracowania hydrologicznego. Jak zostało wykazane powyżej, konstrukcja przedmiotu zamówienia jest prawidłowa, znajduje uzasadnienie w rzeczywistych potrzebach Zamawiającego oraz w obowiązujących regulacjach branżowych, a także nie narusza zasad uczciwej konkurencji. Skoro zatem przyjęty opis przedmiotu zamówienia jest zgodny z przepisami ustawy Pzp, to w pełni dopuszczalne i uzasadnione jest również powiązanie z nim warunków udziału w postępowaniu, które powinny pozostawać adekwatne do zakresu i charakteru zamówienia.

Nie ulega bowiem wątpliwości, że warunki udziału w postępowaniu pełnią w systemie zamówień publicznych określoną funkcję ochronną i selekcyjną. Z formalnego punktu widzenia stanowią one dopuszczalny instrument ograniczenia konkurencji, jednak ograniczenia tego rodzaju są wprost przewidziane przez ustawodawcę i służą zabezpieczeniu interesu Zamawiającego. Z praktycznego punktu widzenia warunki te mają na celu zminimalizowanie ryzyka niewykonania lub nienależytego wykonania zamówienia poprzez dopuszczenie do udziału w postępowaniu wyłącznie podmiotów posiadających odpowiedni potencjał techniczny, zawodowy oraz doświadczenie. Innymi słowy, ich istotą jest eliminacja podmiotów nieposiadających kompetencji gwarantujących prawidłową realizację zamówienia.

W niniejszym postępowaniu warunki udziału zostały ukształtowane w sposób proporcjonalny, precyzyjny oraz adekwatny do przedmiotu zamówienia. Zamawiający wymaga wykazania doświadczenia zarówno w zakresie sporządzania Planów Urządzenia Lasu, jak i opracowań hydrologicznych, ponieważ oba te elementy składają się na przedmiot zamówienia i – co zostało wykazane – pozostają ze sobą funkcjonalnie powiązane w kontekście jego realizacji. Nie jest zatem możliwe uznanie, że wymaganie doświadczenia odpowiadającego rzeczywistemu zakresowi zamówienia stanowi naruszenie zasady proporcjonalności. Przeciwnie – brak takiego wymagania prowadziłby do sytuacji, w której do realizacji zamówienia mogłyby zostać dopuszczone podmioty nieposiadające kompetencji w jednym z jego kluczowych obszarów, co godziłoby w interes Zamawiającego.

Zamawiający jest uprawniony do określenia wymagań dotyczących doświadczenia wykonawcy w zakresie odpowiadającym charakterowi i zakresowi zamówienia. Jednocześnie należy podkreślić, że brak spełnienia tych wymagań

w pełnym zakresie przez pojedynczy podmiot nie prowadzi automatycznie do wykluczenia możliwości ubiegania się o zamówienie. System zamówień publicznych przewiduje bowiem rozwiązania umożliwiające wykonawcom udział w postępowaniu również w sytuacji, gdy nie dysponują oni samodzielnie pełnym potencjałem. Zdolność wykonawcy do wykonania zamówienia oceniana jest przy wykorzystaniu dwóch podstawowych instrumentów przewidzianych w ustawie Pzp. Po pierwsze, zamawiający podał, że wykonawcy mogą wspólnie ubiegać się o udzielenie zamówienia, tworząc konsorcja, w ramach których potencjał poszczególnych podmiotów ulega skumulowaniu. Po drugie – co ma zdaniem Zamawiającego szczególne znaczenie w niniejszej sprawie – wykonawca może, na podstawie art. 118 ust. 1 PZP, polegać na zdolnościach technicznych lub zawodowych innych podmiotów, niezależnie od charakteru prawnego łączących go z nimi stosunków. Instytucja polegania na zasobach podmiotu trzeciego stanowi jeden z kluczowych mechanizmów zapewniających realną konkurencyjność postępowań o udzielenie zamówienia publicznego. Umożliwia ona wykonawcy wykazanie spełnienia warunków udziału w postępowaniu poprzez odwołanie się do doświadczenia, wiedzy czy potencjału innych podmiotów, które zobowiązują się do udostępnienia tych zasobów na potrzeby realizacji zamówienia. W praktyce oznacza to, że wykonawca, który samodzielnie nie posiada doświadczenia w zakresie opracowań hydrologicznych, może wykazać spełnienie warunku poprzez powołanie się na podmiot trzeci specjalizujący się w tym obszarze. Analogicznie, podmiot posiadający doświadczenie hydrologiczne, lecz nieposiadający doświadczenia w sporządzaniu PUL, może skorzystać z zasobów innego podmiotu.

W konsekwencji nie sposób zgodzić się z twierdzeniem Odwołującego, jakoby warunek udziału w postępowaniu prowadził do faktycznego wyeliminowania konkurencji. Warunek ten nie eliminuje wykonawców, lecz określa poziom kompetencji wymagany dla realizacji zamówienia, pozostawiając jednocześnie wykonawcom pełną swobodę w zakresie sposobu jego spełnienia – czy to poprzez działanie samodzielne, czy w ramach współpracy z innymi podmiotami. Podkreślenia wymaga również, że argument Odwołującego sprowadza się w istocie do postulatu dostosowania warunków udziału do jego indywidualnych możliwości i profilu działalności. Takie podejście nie znajduje jednak żadnego oparcia w przepisach ustawy PZP. W realiach niniejszego postępowania oznacza to, że wymóg wykazania doświadczenia zarówno w zakresie PUL, jak i opracowań hydrologicznych stanowi naturalną konsekwencję zakresu zamówienia oraz służy zapewnieniu jego prawidłowej realizacji. Jednocześnie, dzięki przewidzianym w ustawie mechanizmom współpracy i korzystania z zasobów podmiotów trzecich, nie prowadzi on do nieuzasadnionego ograniczenia konkurencji, lecz funkcjonuje w ramach dopuszczalnych i przewidzianych prawem instrumentów selekcji wykonawców.

W konsekwencji, również zarzut nr 3 należy uznać za całkowicie bezzasadny.

Ad zarzutu nr 4

Zamawiający wskazuje, że zarzut ten jest w całości bezzasadny. Kryterium oceny ofert „Zdolność zawodowa osób” zostało ukształtowane prawidłowo, w sposób zgodny z przepisami ustawy Pzp, w szczególności z art. 242 ust. 2 pkt 5 Pzp, który wprost dopuszcza odnoszenie

kryteriów jakościowych do organizacji, kwalifikacji zawodowych i doświadczenia osób wyznaczonych do realizacji zamówienia, jeżeli mogą one mieć znaczący wpływ na jakość wykonania zamówienia. Z taką właśnie sytuacją mamy do czynienia w niniejszym postępowaniu. Przedmiot zamówienia obejmuje opracowanie dokumentacji urzędniowej o wysokim stopniu specjalistycznym, której jakość zależy nie tylko od formalnego potencjału wykonawcy, ale przede wszystkim od wiedzy, praktyki i doświadczenia konkretnych osób faktycznie wykonujących prace urzędniowe. Zamawiający był więc uprawniony do przyjęcia, że doświadczenie osób skierowanych do realizacji zamówienia będzie miało bezpośredni wpływ na jakość, kompletność, spójność oraz terminowość wykonania przedmiotu zamówienia. Nie jest to kryterium przypadkowe ani arbitralne, lecz kryterium ściśle związane z przedmiotem zamówienia i jego prawidłową realizacją. Zamawiający premiuje udział osób o wieloletnim doświadczeniu w sporządzaniu PUL, gdyż ma ono bezpośredni wpływ na jakość

przygotowywanego opracowania. Potwierdza to wprost treść SWZ (str. 35), w której Zamawiający wskazał: „Wprowadzając powyższe kryterium – Zamawiający wychodzi z założenia, że kwalifikacje i nabyte doświadczenie osób wykonujących prace urzędniowe mają podstawowe znaczenie dla jakości i terminowości wykonania zamówienia.” Tym samym Zamawiający jednoznacznie uzasadnił, dlaczego doświadczenie osób, a nie wyłącznie doświadczenie wykonawcy jako podmiotu, jest relewantne dla oceny ofert. W przypadku usług eksperckich i planistycznych, takich jak sporządzanie PUL, o jakości świadczenia w istotnej mierze decydują osoby wykonujące czynności merytoryczne, a nie sam fakt posiadania przez wykonawcę określonego dorobku instytucjonalnego. Kryterium doświadczenia nie ma charakteru dyskryminującego, lecz stanowi wyraz dbałości Zamawiającego o odpowiedni poziom realizacji usługi. Nie można również zgodzić się z twierdzeniem Odwołującego, jakoby

kryterium było nieweryfikowalne. Kryterium zostało opisane w sposób pozwalający na jego obiektywne zastosowanie. Zamawiający określił, jakie doświadczenie będzie punktowane, jakich osób dotyczy oraz jakie dokumenty mogą potwierdzać spełnienie wymagań. Ocena dokonywana jest na podstawie oświadczenia wykonawcy składanego na Załączniku nr 5a do SWZ, a także dokumentów potwierdzających doświadczenie osób wskazanych do realizacji zamówienia. Oświadczenie wykonawcy nie jest przy tym dokumentem pozbawionym znaczenia, lecz oświadczeniem składanym w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego, dotyczącym okoliczności istotnych dla uzyskania zamówienia. Ma ono zatem istotną doniosłość prawną, w szczególności w kontekście art. 297 § 1 Kodeksu karnego,

penalizującego m.in. przedłożenie nierzetelnego dokumentu albo nierzetelnego pisemnego oświadczenia dotyczącego okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania zamówienia publicznego. Istnieje więc uzasadnione domniemanie prawdziwości oświadczeń składanych przez wykonawców, wzmocnione odpowiedzialnością prawną za ich nierzetelność. Co więcej, Zamawiający nie poprzestał wyłącznie na oświadczeniu wykonawcy. W SWZ przewidziano również możliwość dokumentowania doświadczenia poprzez „wyciągi z zatwierdzonych PUL zawierające imienne informacje o składzie osobowym drużyny urzędniowej, które to PUL-e zostały wykonane należycie oraz zostały zatwierdzone przez ministra właściwego ds. środowiska” i inne dokumenty lub oświadczenia potwierdzające staż pracy, stanowisko oraz udział wskazanych osób przy opracowywaniu projektów PUL. Taki sposób dokumentowania doświadczenia jest wystarczająco szeroki i elastyczny, ponieważ nie zamyka wykonawcom drogi do wykazania doświadczenia wyłącznie jednym, ściśle określonym dokumentem. Zamawiający dopuścił także „inne dokumenty lub oświadczenia”, co wyklucza twierdzenie, że wymóg dokumentacyjny jest niemożliwy do spełnienia. Nie znajduje również podstaw zarzut, że kryterium nie ma realnej zdolności do różnicowania ofert. Przeciwnie, kryterium to pozwala premiować tych wykonawców, którzy skierują do realizacji zamówienia osoby o wyższym doświadczeniu zawodowym, a więc dające większą rękojmię prawidłowego wykonania zamówienia. Kryterium różnicuje oferty nie według cech formalnych wykonawcy, lecz według jakości kadry faktycznie zaangażowanej w realizację zamówienia. Jest to szczególnie istotne przy zamówieniach, których rezultatem jest dokumentacja ekspercka, wymagająca wiedzy praktycznej, znajomości procedur urzędniowych oraz doświadczenia w opracowywaniu dokumentów podlegających następnie zatwierdzeniu przez ministra właściwego do spraw środowiska. Odwołujący błędnie utożsamia kryterium oceny ofert z warunkiem udziału w postępowaniu. Warunek udziału określa minimalny poziom zdolności wykonawcy do realizacji zamówienia, natomiast kryterium oceny ofert służy wyborowi oferty najkorzystniejszej, a więc może premiować wyższy poziom jakościowy świadczenia. Nie ma przeszkód, aby w postępowaniu dotyczącym usług specjalistycznych Zamawiający oceniał doświadczenie konkretnych osób skierowanych do wykonania zamówienia, jeżeli doświadczenie to może wpływać na jakość wykonania zamówienia. W niniejszej sprawie taki wpływ jest oczywisty. Nie zasługuje na uwzględnienie także argument, że zatwierdzenie PUL przez ministra właściwego do spraw środowiska czyni kryterium niemożliwym do wykazania. Zatwierdzenie PUL jest elementem powszechnie stosowanej procedury dotyczącej tego rodzaju dokumentacji i stanowi obiektywne potwierdzenie, że opracowanie zostało doprowadzone do końcowego etapu i zaakceptowane w wymaganym trybie. Zamawiający miał prawo oprzeć kryterium na doświadczeniu związanym z opracowaniami zakończonymi takim zatwierdzeniem, ponieważ właśnie tego rodzaju doświadczenie daje największą rękojmię należytego wykonania przedmiotu zamówienia. Nie jest również trafny zarzut dotyczący referencji i poświadczeń. Zamawiający nie wymaga, aby referencje były wystawione imiennie na rzecz każdej osoby w taki sam sposób, w jaki wystawia się referencje wykonawcy. SWZ dopuszcza różne formy potwierdzenia doświadczenia, w tym wyciągi z PUL zawierające informacje o składzie osobowym drużyny urzędniowej, inne dokumenty oraz oświadczenia. Oznacza to, że doświadczenie osoby może być wykazane również poprzez dokumenty potwierdzające jej udział w konkretnych opracowaniach, a nie wyłącznie poprzez klasyczne referencje wystawione wykonawcy. Zarzut Odwołującego opiera się więc na zawężającej interpretacji SWZ, która nie znajduje oparcia w jej treści. Wreszcie należy podkreślić, że kryterium nie narusza zasady proporcjonalności. Jest ono adekwatne do charakteru zamówienia, ponieważ dotyczy doświadczenia osób, które mają wykonywać prace o istotnym znaczeniu dla jakości dokumentacji urzędniowej. Jest także obiektywne, ponieważ odnosi się do możliwych do ustalenia okoliczności: stażu, udziału w opracowywaniu PUL oraz zatwierdzenia tych dokumentów przez właściwy organ. Jest również związane z przedmiotem zamówienia, ponieważ doświadczenie przy opracowywaniu PUL ma bezpośredni wpływ na jakość prac objętych zamówieniem. W konsekwencji kryterium „Zdolność zawodowa osób” zostało ukształtowane zgodnie z ustawą Pzp, służy wyborowi oferty gwarantującej wyższą jakość realizacji zamówienia, jest możliwe do zweryfikowania i pozostaje proporcjonalne do przedmiotu zamówienia. Zarzut nr 4 należy zatem uznać za bezzasadny.

Ad zarzutu nr 5

W odniesieniu do zarzutu nr 5 Zamawiający wskazał, że zarzut ten jest bezzasadny i opiera się na błędnym założeniu, jakoby każde postanowienie przewidujące możliwość doprecyzowania technicznych aspektów realizacji zamówienia w toku wykonywania umowy prowadziło do niejednoznaczności opisu przedmiotu zamówienia. Takie stanowisko nie znajduje oparcia ani w przepisach ustawy Pzp, ani w praktyce realizacji zamówień o charakterze specjalistycznym, eksperckim i dokumentacyjnym.

Odwołujący poddaje w wątpliwość zarówno pozostawienie Zamawiającemu możliwości uszczegółowienia wymogów dotyczących treści, formy i wyglądu dokumentacji na etapie realizacji zamówienia, jak również obowiązek uzyskania opinii wskazanego imiennie eksperta – prof. M.Ż.. Zdaniem Zamawiającego oba te rozwiązania są prawidłowe, uzasadnione charakterem przedmiotu zamówienia oraz służą zapewnieniu należytej jakości i spójności opracowań.

W pierwszej kolejności należy podkreślić, że opis przedmiotu zamówienia nie może być odczytywany w sposób wybiórczy, poprzez wyizolowanie pojedynczych postanowień OPZ z całokształtu dokumentacji zamówienia. Przedmiot zamówienia został opisany w SWZ, OPZ, projektowanych postanowieniach umowy oraz załącznikach w sposób pozwalający wykonawcom na identyfikację zakresu świadczenia, jego celu, wymaganych rezultatów oraz zasad realizacji. Postanowienie, zgodnie z którym szczegółowa zawartość dokumentów, forma

i wygląd materiałów mają zostać wykonane według późniejszych ustaleń Zamawiającego, nie oznacza pozostawienia Zamawiającemu dowolności w kształtowaniu zakresu zamówienia. Dotyczy ono kwestii technicznych, redakcyjnych, organizacyjnych i porządkowych, które z natury rzeczy mogą wymagać doprecyzowania dopiero na etapie wykonywania prac. Są to szczegółowe rozwiązania o charakterze technicznym, niemające na celu rozszerzenia zakresu zamówienia.

Oczywistym jest, że realizacja zamówienia tego rodzaju ma charakter dynamiczny. Sporządzenie dokumentacji urzędniowej nie polega na jednorazowym wykonaniu prostego, powtarzalnego świadczenia, lecz na prowadzeniu wieloetapowego procesu eksperckiego, w którym pojawiają się ustalenia robocze, uzgodnienia, korekty, uwagi i konieczność dostosowania sposobu prezentacji danych do potrzeb Zamawiającego. Zakres tych późniejszych ustaleń jest ograniczony – odnoszą się one głównie do formy oraz sposobu organizacji materiałów, a nie do wprowadzania nowych obowiązków. Nie sposób wymagać, aby każdy techniczny aspekt formy dokumentów, układu materiałów, sposobu prezentacji danych czy szczegółowego wyglądu opracowania został ostatecznie i niezmiennie przesądzony już na etapie składania ofert. Tego rodzaju oczekiwanie abstrahuje od charakteru zamówienia. Uszczegółowienie technicznej formy oraz zakresu szczegółowości w trakcie realizacji zamówienia nie wpływa na jego ogólny charakter i zakres.

Uwzględnianie uwag Zamawiającego, wytycznych, ustaleń oraz poleceń osób odbierających i kontrolujących prace stanowi naturalny element współpracy stron przy wykonywaniu zobowiązań wzajemnych. Nie jest to rozwiązanie nadzwyczajne ani właściwe wyłącznie niniejszemu postępowaniu. Analogicznie w procesie budowlanym wykonawca zobowiązany jest uwzględniać uwagi inspektora nadzoru inwestorskiego, projektanta czy zamawiającego, o ile mieszczą się one w granicach umowy i służą prawidłowej realizacji świadczenia. Podobnie w przypadku usług projektowych, analitycznych, doradczych czy eksperckich bieżąca współpraca z zamawiającym oraz reagowanie na jego uwagi jest standardem rynkowym i warunkiem prawidłowego wykonania umowy.

Nie można zatem utożsamiać obowiązku uwzględniania uwag Zamawiającego z dowolnym rozszerzaniem zakresu zamówienia. Odwołujący pomija, że wytyczne, polecenia i ustalenia Zamawiającego mogą być skutecznie wydawane wyłącznie w granicach przedmiotu zamówienia określonego w dokumentacji postępowania. Nie stanowią one podstawy do żądania świadczeń nowych, odmiennych lub wykraczających poza umowę, lecz służą zapewnieniu, aby wykonywane opracowanie odpowiadało wymaganiom Zamawiającego, obowiązującym którego zamówienie jest udzielane.

Z tego względu niezasadny jest zarzut, że Zamawiający przerzuca na wykonawców ryzyko nieprecyzyjności OPZ. W rzeczywistości Zamawiający przewidział mechanizm bieżącej współpracy i kontroli, który ma ograniczać ryzyko powstania dokumentacji niespójnej, niekompletnej albo nieodpowiadającej potrzebom Zamawiającego. Mechanizm ten leży nie tylko w interesie Zamawiającego, ale również wykonawcy, ponieważ umożliwia weryfikowanie kierunku prac w toku realizacji zamówienia, zamiast dopiero na etapie odbioru końcowego.

W zakresie zarzutu dotyczącego odwołania się w OPZ do uzgodnień oraz protokołów z posiedzeń Komisji Urzędniowych (pkt II.12 OPZ) należy jednoznacznie wskazać, że opiera się on na błędnym odczytaniu dokumentacji postępowania oraz jak należy przypuszczać nieznajomości specyfiki procesu sporządzania planów urządzenia lasu.

Zdaniem Zamawiającego Odwołujący wychodzi z nieprawidłowego założenia, jakoby Zamawiający odwoływał się do istniejących, lecz nieudostępniionych dokumentów, które determinują zakres zamówienia. Tymczasem protokoły z narad urzędniowych, o których mowa w OPZ, nie są dokumentami istniejącymi na etapie prowadzenia postępowania, lecz dokumentami, które powstają dopiero w toku realizacji zamówienia i stanowią element dokumentacji (protokoły te są potem załącznikami do PUL) tworzonej na etapie realizacji prac, w której Wykonawca bierze aktywny udział. Zgodnie z Instrukcją Urządzania Lasu, proces sporządzania PUL obejmuje m.in. przeprowadzenie Narady Urzędniowej oraz Narady Projektu Planu. W obu tych komisjach obligatoryjnie uczestniczy Wykonawca – jako podmiot referujący i współtworzący założenia oraz rozwiązania przyjmowane w projekcie planu. Dopiero po przeprowadzeniu tych narad sporządzane są protokoły, które dokumentują przebieg uzgodnień oraz przyjęte ustalenia. Wynika to wprost z przepisów Instrukcji Urządzania Lasu, w szczególności:

- Część I IUL, rozdział 2.2 „Narada urzędniowa do projektu urządzenia lasu dla nadleśnictwa”, § 8 ust. 2 *in fine*,
- Część I IUL, rozdział 1.1 „Narada projektu planu urządzenia lasu dla nadleśnictwa”, § 162 ust. 2 *in fine*.

Z powyższego jednoznacznie wynika, że protokoły, do których odwołuje się OPZ, nie mogą zostać udostępnione wykonawcom na etapie postępowania, ponieważ jeszcze nie istnieją. Są to dokumenty tworzone w toku realizacji zamówienia, przy czynnym udziale wykonawcy, a nie dokumenty zewnętrzne, które Zamawiający miałby obowiązek załączyć do SWZ. Nie sposób zatem przyjąć, że ich brak w dokumentacji postępowania uniemożliwia wykonawcom ustalenie zakresu zamówienia. Zakres ten wynika z OPZ, SWZ oraz obowiązujących regulacji branżowych, w tym Instrukcji Urządzania Lasu. Protokoły z narad urzędniowych nie definiują zakresu zamówienia, lecz dokumentują ustalenia podejmowane w toku jego realizacji – przy czym ustalenia te powstają z udziałem wykonawcy i w oparciu o już określony przedmiot zamówienia. Twierdzenia Odwołującego prowadziłyby do nieracjonalnego wniosku, że Zamawiający powinien przed wszczęciem postępowania przedstawić dokumenty, które z natury rzeczy mogą powstać dopiero w trakcie realizacji zamówienia i przy udziale wybranego wykonawcy. Takie oczekiwanie pozostaje w oczywistej sprzeczności z logiką procesu urzędniowego oraz regulacjami Instrukcji Urządzania Lasu. W konsekwencji zarzut

dotyczący nieudostępnienia protokołów z posiedzeń Komisji Urzędzeniowych jest całkowicie chybiony i wynika z nieprawidłowej interpretacji dokumentacji postępowania oraz specyfiki realizacji zamówienia.

Bezzasadne są także twierdzenia dotyczące opinii prof. M.Ż.. Wymóg uzyskania opinii zewnętrznego uznanego eksperta w dziedzinie hydrologii nie stanowi warunku udziału w postępowaniu, nie jest kryterium selekcji wykonawców i nie przesądza o możliwości złożenia oferty. Jest to element kontroli jakości wykonywanego opracowania na etapie realizacji umowy. Odwołujący błędnie przedstawia ten wymóg jako okoliczność eliminującą wykonawców z postępowania, podczas gdy w rzeczywistości każdy wykonawca znajduje się w tej samej sytuacji – każdy ma obowiązek przedłożyć opracowanie do zaopiniowania wskazanemu ekspertowi, a obowiązek ten ma charakter obiektywny i jednakowy dla wszystkich. Wskazanie eksperta z imienia i nazwiska nie jest przejawem arbitralności, lecz działaniem uzasadnionym potrzebą zapewnienia wysokiego poziomu merytorycznego oraz jednolitej metodologii oceny opracowań. Prof. M.Ż. jest specjalistą w zakresie hydrologii, a odwołanie się do opinii osoby o wysokich kwalifikacjach naukowych i eksperckich ma gwarantować, że opracowania dotyczące gospodarki wodnej zostaną zweryfikowane przez podmiot posiadający odpowiednią wiedzę, autorytet i kompetencje. W zamówieniu, którego elementem jest opracowanie hydrologiczne o istotnym znaczeniu dla gospodarki leśnej, weryfikacja przez eksperta tej klasy jest rozwiązaniem racjonalnym, proporcjonalnym i pożądanym. Celem uzyskania opinii uznanego hydrologa jest potwierdzenie odpowiednio dobrej jakości przygotowanego opracowania hydrologicznego.

Nie sposób podzielić stanowiska Odwołującego, że Zamawiający powinien pozostawić wykonawcy swobodę wyboru eksperta. Taki model mógłby prowadzić do braku jednolitości ocen, różnic w standardzie opiniowania, a nawet do ryzyka konfliktu interesów, gdyby wykonawca sam wybierał osobę mającą ocenić prawidłowość wykonanego przez niego opracowania. Wskazanie jednego eksperta zapewnia natomiast jednolitość metodologiczną, porównywalność ocen i obiektywizację procesu odbiorowego. Wbrew twierdzeniom Odwołującego, to właśnie takie rozwiązanie wzmacnia transparentność i równe traktowanie wykonawców, ponieważ każdy wykonawca podlega takiej samej, z góry znanej procedurze opiniowania. Zamawiający ma prawo wprowadzić mechanizmy zabezpieczające go przed nienależytym wykonaniem umowy.

Nie jest również trafny argument, że obowiązek uzyskania opinii konkretnego eksperta potwierdza odrębny charakter opracowania hydrologicznego i brak jego powiązania z PUL. Przeciwnie, wymóg ten potwierdza znaczenie tego elementu dla całości dokumentacji oraz potrzebę zapewnienia jego wysokiej jakości. Skoro opracowanie hydrologiczne pozostaje w relacji z PUL i ma wpływać na spójność dokumentacji planistycznej, Zamawiający ma prawo wymagać, aby jego jakość została zweryfikowana przez uznanego specjalistę. Odrębność kontroli jakości danego elementu zamówienia nie oznacza braku funkcjonalnego powiązania tego elementu z całością świadczenia.

Nie można także przyjąć, że wskazanie eksperta uprzywilejowuje jakiegokolwiek wykonawcę. Zamawiający nie wymaga, aby wykonawca „dysponował” prof. Mirosławem Żelaznym, zatrudniał go, pozostawał z nim w relacji gospodarczej ani wykazywał go w potencjale kadrowym. Ekspert nie jest zasobem wykonawcy. Jest osobą wskazaną przez Zamawiającego do dokonania zewnętrznej oceny określonego elementu dokumentacji. Tym samym nie zachodzi sytuacja, w której tylko wykonawca posiadający dostęp do tej osoby może ubiegać się o zamówienie. Każdy wykonawca ma ten sam obowiązek i każdy podlega tej samej procedurze.

Zarzut, że wymóg ten uzależnia wynagrodzenie wykonawcy od arbitralnej decyzji osoby trzeciej, również jest nietrafny. Opinia eksperta służy weryfikacji jakości opracowania w świetle wymagań merytorycznych. Nie jest ona dowolnym uznaniem osoby prywatnej, lecz elementem procedury odbiorowej mającej zapewnić, że Zamawiający otrzyma dokumentację odpowiadającą standardom wiedzy specjalistycznej. Zamawiający, jako podmiot odpowiedzialny za odbiór przedmiotu zamówienia, ma prawo posilkować się wiedzą ekspercką, zwłaszcza w zakresie tak specjalistycznym jak hydrologia.

Zamawiający wskazał na istotną, jego zdaniem, niekonsekwencję stanowiska Odwołującego, która podważa wiarygodność podnoszonych przez niego zarzutów. Odwołujący kwestionuje bowiem dopuszczalność wprowadzenia obowiązku uzyskania opinii konkretnego eksperta wskazanego z imienia i nazwiska – prof. M.Ż. – w odniesieniu do opracowania hydrologicznego, formułując zarzut naruszenia zasad uczciwej konkurencji oraz równego traktowania wykonawców. Jednocześnie jednak ten sam Odwołujący nie podnosi żadnych zastrzeżeń względem analogicznego rozwiązania zastosowanego przez Zamawiającego w odniesieniu do tej samej części zamówienia, tj. części nr IV (Nadleśnictwo Ustroń), którą Odwołujący wprost obejmuje zakresem swojego odwołania. W szczególności w odniesieniu do tej części, zgodnie z OPZ (pkt II.8 lit. c), ustanowiono wymóg samodzielnego uzyskania opinii zewnętrznego eksperta powołanego przez Wykonawcę jego kosztem i staraniem wskazanego przez Zamawiającego, tj. w zakresie fitosocjologii: prof. J.B..”. Pomimo że jest to dokładnie ta sama część zamówienia, w której Odwołujący kwestionuje inne elementy dokumentacji, nie zgłasza on żadnych zarzutów wobec wskazanego wymogu dotyczącego eksperta z zakresu fitosocjologii.

Powyższe prowadzi do jednoznacznego wniosku, że Odwołujący co do zasady akceptuje mechanizm polegający na wskazaniu przez Zamawiającego konkretnego eksperta z imienia i nazwiska, którego opinia ma zostać uzyskana w toku realizacji zamówienia. Skoro bowiem nie kwestionuje identycznej konstrukcji w odniesieniu do innego zakresu opracowania w ramach tej samej części zamówienia, to brak jest podstaw, aby uznać, że sam mechanizm jest

niedopuszczalny. W konsekwencji zarzut formułowany wyłącznie w odniesieniu do opracowania hydrologicznego ma charakter wybiórczy i instrumentalny.

Nie sposób oprzeć się wrażeniu, że taka selektywność zarzutów nie wynika z rzeczywistej oceny zgodności postanowień SWZ z przepisami prawa, lecz z subiektywnej sytuacji Odwołującego i jego możliwości realizacyjnych w poszczególnych zakresach zamówienia. W szczególności należy zauważyć, że Odwołujący konsekwentnie kwestionuje te elementy postępowania, które dotyczą opracowania hydrologicznego, w tym przede wszystkim samo połączenie tego zakresu z opracowaniem PUL. Może to wskazywać, że zasadniczym problemem Odwołującego nie jest konstrukcja postępowania jako taka, lecz jak można przypuszczać brak możliwości samodzielnego wykonania tej części zamówienia.

W tym kontekście zarzut dotyczący wskazania prof. M.Ż. jako eksperta należy ocenić jako element szerszej strategii kwestionowania zakresu hydrologicznego zamówienia, a nie jako rzeczywisty problem natury prawnej.

Odwołujący nie wykazuje bowiem, dlaczego analogiczne rozwiązanie w odniesieniu do eksperta z zakresu fitosocjologii miało być dopuszczalne, a w odniesieniu do eksperta z zakresu hydrologii – już nie. Brak takiej argumentacji potwierdza, że zarzut ten nie ma charakteru systemowego, lecz jest podnoszony w sposób wybiórczy, w zależności od tego, który element zamówienia jest dla Odwołującego problematyczny.

Powyższa niekonsekwencja dodatkowo wzmacnia stanowisko Zamawiającego, że sam mechanizm wskazania konkretnego eksperta jest rozwiązaniem dopuszczalnym, racjonalnym i stosowanym w praktyce, a zarzuty Odwołującego w tym zakresie nie znajdują uzasadnienia. Zdaniem Zamawiającego Odwołujący nie wykazał, aby którekolwiek z kwestionowanych postanowień uniemożliwiało sporządzenie oferty, prowadziło do nieporównywalności ofert albo pozwalało Zamawiającemu na dowolne rozszerzanie zakresu zamówienia po zawarciu umowy. Odwołujący formułuje zarzuty hipotetyczne, oparte na założeniu potencjalnego nadużycia postanowień umownych, nie wykazując jednak, że z samej treści dokumentacji wynika niejednoznaczność przedmiotu zamówienia w rozumieniu art. 99 ust. 1 PZP.

Podsumowując, opis przedmiotu zamówienia został sporządzony w sposób wystarczająco jednoznaczny, wyczerpujący i umożliwiający przygotowanie oferty. Postanowienia dotyczące późniejszych ustaleń, uwag Zamawiającego oraz poleceń osób kontrolujących prace mają charakter techniczny i wykonawczy, mieszczący się w naturalnej dynamice realizacji zamówień eksperckich. Natomiast obowiązek uzyskania opinii prof. M.Ż. stanowi racjonalny i proporcjonalny mechanizm zapewnienia jakości opracowania hydrologicznego, nie zaś ograniczenie konkurencji. W konsekwencji zarzut nr 5 powinien zostać oddalony w całości.

Zamawiający do odpowiedzi na odwołanie załączył następujące dowody:

- 1) „Instrukcja urządzania lasu” stanowiąca załącznik do Zarządzenia nr 116 Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych z dnia 14 grudnia 2023 r.;
- 2) Dokumenty zamówienia dla postępowań o udzielenie zamówienia prowadzonych przez Regionalną Dyрекcję Lasów Państwowych w Krośnie w latach 2025, 2026 (DW.270.2.2025, ER.270.2.2026).

Wykonawca zgłaszający przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie Zamawiającego w zgłoszeniu przystąpienia zawarł stanowisko wobec zarzutów odwołania.

Ad zarzutu nr 1 i 2

Wykonawca wskazał, że

Odwołujący kwestionuje łączne ujęcie w jednym zamówieniu sporządzenia Planów Urządzenia Lasu (PUL) oraz opracowań hydrologicznych. Przystępujący wskazuje, że działanie Zamawiającego znajduje uzasadnienie w specyfice przedmiotu zamówienia. Kompleksowe podejście do gospodarki leśnej i zasobów wodnych w ramach jednego zamówienia dla danego obszaru pozwala na zachowanie spójności dokumentacji planistycznej, optymalizację kosztów oraz sprawniejsze zarządzanie przez nadleśnictwa. Twierdzenie, jakoby tego typu ukształtowanie wymagań odpowiadało strukturze wyłącznie jednego podmiotu, nie pozbawia Zamawiającego prawa do opisu przedmiotu zamówienia w sposób odpowiadający jego obiektywnym potrzebom.

Ad zarzutu nr 3

Wykonawca wskazał, że Odwołujący zarzuca, że łączne wymaganie doświadczenia w sporządzaniu PUL oraz opracowań hydrologicznych o określonej wartości eliminuje wykonawców specjalizujących się tylko w jednym zakresie. Przystępujący podnosi, że Zamawiający ma prawo wymagać doświadczenia adekwatnego do przedmiotu zamówienia. Wykonawcy nieposiadający pełnego doświadczenia mogą wspólnie ubiegać się o udzielenie zamówienia (konsorcja) lub polegać na zasobach podmiotów udostępniających, co gwarantuje zachowanie konkurencji.

Ad zarzutu nr 4

Wykonawca wskazał, że

Odwołujący kwestionuje wymóg wykazania 10-letniego doświadczenia osób przy opracowywaniu zatwierdzonych PUL z ostatnich 10 lat. Kryterium to służy wyłonieniu personelu o najwyższych, potwierdzonych w praktyce kwalifikacjach. Proces zatwierdzania PUL przez ministra właściwego ds. środowiska jest standardową procedurą i stanowi obiektywny dowód należytego wykonania prac.

Ad zarzutu nr 5

Wykonawca wskazał, że

IOdwołujący kwestionuje pozostawienie Zamawiającemu możliwości doprecyzowania zakresu i formy dokumentów na etapie realizacji oraz nałożenie obowiązku uzyskania opinii konkretnego eksperta (prof. M.Ż.). Przystępujący uważa, że odwoływanie się do późniejszych ustaleń technicznych jest naturalne przy tak skomplikowanych dokumentacjach, a wymóg konsultacji z konkretnymi ekspertami naukowymi może być podyktowany chęcią zachowania ciągłości metodologicznej w RDLP Katowice oraz najwyższych jakości pialnów.

Ponadto wykonawca wskazał, że szczegółowe stanowisko w sprawie zostanie przedstawione w dalszych pismach procesowych. Wykonawca złożył takie pisma opatrzone datą 11 maja 2026 r. i 28 maja 2026 r.

Krajowa Izba Odwoławcza (dalej: „Izba” lub „KIO”), rozpoznając na rozprawie złożone odwołanie i uwzględniając dokumentację z przedmiotowego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, stanowiska stron złożone na piśmie i podane do protokołu rozprawy ustaliła, co następuje.

Odwołującemu zgodnie z treścią w art. 505 ustawy Pzp przysługują środki ochrony prawnej, ponieważ jest wykonawcą biorącym udział w postępowaniu o to zamówienie publiczne.

Do przedmiotowego postępowania odwoławczego przystąpienie w charakterze uczestnika postępowania, po stronie Zamawiającego, w ustawowym terminie, skutecznie zgłosił wykonawca Biuro Urządzania Lasu i Geodezji Leśnej z siedzibą w Raszynie (dalej: „Przystępujący”).

Izba umorzyła postępowanie odwoławcze w zakresie zarzutu wskazanego w pkt 5 lit. c) *petitum* odwołania odnoszącego się do naruszenia art. 99 ust. 1 Pzp w zw. z art. 16 pkt 1 i 2 Pzp przez sporządzenie opisu przedmiotu zamówienia w sposób niejednoznaczny, niespójny i niewyczerpujący, polegający w szczególności na odwołaniu się w OPZ (pkt II.12) do uzgodnień oraz protokołów z posiedzeń Komisji Urzędzeniowych jako dokumentów określających zakres i sposób realizacji prac, bez ich wskazania i udostępnienia wykonawcom, co uniemożliwia ustalenie rzeczywistego zakresu obowiązków oraz powiązania poszczególnych elementów zamówienia, wobec jego wycofania. W pozostałym zakresie odwołanie zostało skierowane do rozpoznania na rozprawę.

Odwołanie zostało rozpoznane w granicach zawartych w nim zarzutów (art. 555 ustawy Pzp), podtrzymanych na rozprawie z uwzględnieniem zasady kontrydiktoryjności postępowania (art. 534 ust. 1 ustawy Pzp). Rozpoznając przedmiotowe odwołanie Izba miała na uwadze treść akt postępowania (§8 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie postępowania przy rozpoznawaniu odwołań przez Krajową Izbę Odwoławczą z dnia 30 grudnia 2020 r. (Dz.U. z 2020 r. poz. 2453). Izba przy rozpoznaniu sprawy miała na uwadze ponadto stanowiska Stron i Przystępującego zaprezentowane zarówno w pismach procesowych, w tym w odpowiedzi na odwołania jak i podczas rozprawy oraz złożone dowody.

Izba ustaliła następujące okoliczności faktyczne jako istotne dla rozstrzygnięcia sprawy.

Zgodnie z załącznikiem nr 1 do specyfikacji warunków zamówienia (dalej: „SWZ”) zawierającym opis przedmiotu zamówienia (dalej: „OPZ”), przedmiotem zamówienia w ramach części I – IV objętych zarzutami odwołania jest:

Część nr I zamówienia:

Sporządzenie dla Nadleśnictwa Bielsko projektu planu urządzenia lasu z wykorzystaniem metody lotniczego skaningu laserowego (ALS) na lata 2028-2037, wg stanu na 01.01.2028 r. zawierającego zapisy zadań ochronnych ujęte w planach zadań ochronnych dla obszarów Natura 2000 wraz z planem gospodarowania zasobami wodnymi w lasach nadleśnictwa oraz sporządzeniem Prognozy oddziaływania na środowisko dla tego planu oraz projektu Podsumowania SOOŚ i uzasadnienia dot. konsultacji społecznych, o którym mowa w art. 55 ust. 3 tzw. „ustawy ocenowej”.

Część nr II zamówienia:

Sporządzenie dla Nadleśnictwa Gidle projektu planu urządzenia lasu z wykorzystaniem metody lotniczego skaningu laserowego (ALS) na lata 2028-2037, wg stanu na 01.01.2028 r. zawierającego zapisy zadań ochronnych ujęte w planach zadań ochronnych dla obszarów Natura 2000 wraz z planem gospodarowania zasobami wodnymi w lasach nadleśnictwa oraz sporządzeniem Prognozy oddziaływania na środowisko dla tego planu oraz projektu Podsumowania SOOŚ i uzasadnienia dot. konsultacji społecznych, o którym mowa w art. 55 ust. 3 tzw. „ustawy ocenowej”.

Część nr III zamówienia:

Sporządzenie dla Nadleśnictwa Prudnik projektu planu urządzenia lasu na lata 2028-2037, wg stanu na 01.01.2028 r. zawierającego zapisy zadań ochronnych ujęte w planach zadań ochronnych dla obszarów Natura 2000 wraz z planem gospodarowania zasobami wodnymi w lasach nadleśnictwa oraz sporządzeniem Prognozy oddziaływania na środowisko dla tego planu oraz projektu Podsumowania SOOŚ i uzasadnienia dot. konsultacji społecznych, o którym mowa w art. 55 ust. 3 tzw. „ustawy ocenowej”.

Część nr IV zamówienia:

Sporządzenie dla Nadleśnictwa Ustroń projektu planu urządzenia lasu na lata 2028-2037, wg stanu na 01.01.2028 r. zawierającego zapisy zadań ochronnych ujęte w planach zadań ochronnych dla obszarów Natura 2000 wraz z opracowaniem fitysocjologicznym w II stopniu zagęszczenia powierzchni i z dodatkowym określaniem siedlisk przyrodniczych oraz wraz z planem gospodarowania zasobami wodnymi w lasach nadleśnictwa oraz sporządzeniem Prognozy oddziaływania na środowisko dla tego planu oraz projektu Podsumowania SOOŚ i uzasadnienia dot. konsultacji

społecznych, o którym mowa w art. 55 ust. 3 tzw. „ustawy ocenowej”.

W pkt 11 lit. c) OPZ wskazano: „Jednocześnie Wykonawca ma uwzględnić wytyczne i ustalenia Zamawiającego, co do prowadzonych prac oraz ustne i pisemne polecenia odbierającego i kontrolującego prace – niezależnie od etapów.”.

W pkt 12 OPZ wskazano: „Prace w częściach I-VIII należy wykonać zgodnie z:

- ustawą z dnia 28 września 1991 r. o lasach (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 530, ze zm.),
- rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 12 listopada 2012 r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu sporządzania planu urządzenia lasu, uproszczonego planu urządzenia lasu oraz inwentaryzacji stanu lasu (Dz.U. z dnia 26 listopada 2012 r. Nr 222, poz. 1302)
- aktualną Instrukcją Urządzania Lasu, Zasadami Hodowli Lasu, Instrukcją Ochrony Lasu, Instrukcją Ochrony Przeciwpożarowej Lasu oraz innymi instrukcjami branżowymi,
- protokołami uzgodnień z Dyrektorem RDLP,
- protokołami uzgodnień z osobą upoważnioną przez Dyrektora RDLP – tylko po ich zaakceptowaniu przez Dyrektora RDLP,
- protokołami uzgodnień z kierownikiem jednostki organizacyjnej LP, dla której sporządzane jest opracowanie – tylko po ich zaakceptowaniu przez przedstawiciela Dyrektora RDLP,
- ustawą z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r., poz. 1112 ze zm.),
- uzgodnieniami zakresu i stopnia szczegółowości POŚ poczynionymi pomiędzy RDLP a Regionalną Dyrekcją Ochrony Środowiska (treść uzgodnień publikowana jest na stronie:
- protokołami z posiedzeń Komisji Urzędzeniowych (treść protokołów publikowana jest na stronie:
- innymi wytycznymi i ustaleniami Zlecającego spisanyymi w formie protokołów oraz ustnych i pisemnych poleceń odbierającego i kontrolującego prace.

Izba zważyła co następuje.

Odwołanie było częściowo zasadne.

Ad zarzutu nr 1 i 2

Jak wynika z Instrukcji urządzania lasu, część I (dowód powołany przez Strony): „Sporządzanie planu urządzenia lasu wymaga uwzględnienia odpowiednich wymagań zawartych w innych ustawach i rozporządzeniach, regulujących sprawy planowania gospodarczego i ochrony środowiska, w tym ustaw: Prawo ochrony środowiska, o ochronie przyrody, o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, Prawo geodezyjne i kartograficzne, o ochronie gruntów rolnych i leśnych, o ochronie przeciwpożarowej, Prawo łowieckie, Prawo wodne, o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie, o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.” (vide str. 13). Jak natomiast wskazano w Instrukcji urządzania lasu, część II w § 16

„1. Plan gospodarowania zasobami wodnymi ma umożliwić osiągnięcie maksymalnych korzyści przyrodniczych i gospodarczych poprzez optymalne wykonanie i eksploatację infrastruktury wodnej, przy minimalizacji kosztów jej utrzymania.

2. Ze względu na ścisłą relację PGZW z innymi dokumentami eksperckimi oraz planistycznymi, w tym głównie z: operatem siedliskowym, planem urządzenia lasu, planami zadań ochronnych w obszarach Natura 2000, planami ochrony rezerwatów oraz innymi dokumentami, ważne i wymagane jest uwzględnienie tej zależności podczas ich sporządzania oraz aktualizacji.” Zgodnie z § 17 ww instrukcji: „1. Plan gospodarowania zasobami wodnymi powinien być sporządzany i wdrażany we wszystkich nadleśnictwach, a w trybie pilnym w jednostkach, w których warunki wodne w siedliskach leśnych są szczególnie istotne dla zachowania ich w stanie zbliżonym do naturalnego lub gdy istnieją zagrożenia dla utrzymania trwałości lasu związane z deficytem wody. Plan powinien być interdyscyplinarny, zindywidualizowany i uwzględniać różne scenariusze klimatyczne, gospodarcze i ochronne. Powinien koordynować działania gospodarki wodnej i gospodarki leśnej przy zachowaniu zasady zrównoważonego rozwoju ekosystemu leśnego. W szczególności plan gospodarowania zasobami wodnymi w lasach powinien określać możliwe do wdrożenia działania prowadzące do osiągnięcia założonych celów gospodarki leśnej, nakreślone na podstawie dokładnego rozpoznania stanu infrastruktury hydrotechnicznej i siedlisk zależnych od wód. W planach powinny być uwzględnione:

- 1) przewidywane zmiany w gospodarowaniu lasem zgodnie z planem urządzenia lasu i innymi planami, w tym dla obszarów chronionych;
- 2) prognozowane zmiany klimatu;
- 3) planowana działalność człowieka mogąca mieć wpływ na zasoby wodne.

2. Plan powinien być sporządzany w skali zlewni rzecznej i/lub zlewni zależnych hydrologicznie oraz powiązany z celami i działaniami przewidzianymi w planach gospodarowania wodami w regionie lub dorzeczu.”.

Zgodnie z treścią art. 91 ust. 1 ustawy Pzp Zamawiający może udzielić zamówienia w częściach, z których każda stanowi przedmiot odrębnego postępowania o udzielenie zamówienia, lub dopuścić możliwość składania ofert częściowych w ramach jednego postępowania o udzielenie zamówienia, określając zakres i przedmiot części oraz

wskazując, czy ofertę można składać w odniesieniu do jednej, kilku lub wszystkich części zamówienia. Jak natomiast stanowi art. 99 ust. 1 Przedmiot zamówienia opisuje się w sposób jednoznaczny i wyczerpujący, za pomocą dostatecznie dokładnych i zrozumiałych określeń, uwzględniając wymagania i okoliczności mogące mieć wpływ na sporządzenie oferty. Z kolei z art. 99 ust. 4 ustawy Pzp wynika, że Przedmiot zamówienia nie można opisywać w sposób, który mógłby utrudniać uczciwą konkurencję, w szczególności przez wskazanie znaków towarowych, patentów lub pochodzenia, źródła lub szczególnego procesu, który charakteryzuje produkty lub usługi dostarczane przez konkretnego wykonawcę, jeżeli mogłoby to doprowadzić do uprzywilejowania lub wyeliminowania niektórych wykonawców lub produktów.

W ocenie Izby zarzuty podlegały oddaleniu z następujących powodów. Odwołujący dążył do wydzielenia z Części I – IV postępowania zakresu odnoszącego się do sporządzenia opracowań hydrologicznych i przeprowadzenia odrębnego postępowania w tym zakresie. Odwołujący argumentował, że projekt planu urządzenia lasu (PUL) oraz plan gospodarowania zasobami wodnymi w lasach nadleśnictwa to dokumenty o odmiennym charakterze, metodologii, podstawach merytorycznych i prawnych, a to zamówienie łączy zakresy, które mogą funkcjonować samodzielnie i w praktyce nie wymagają wspólnego zlecenia. Odwołujący zanegował też prawidłowość przyjęcia przez Zamawiającego w kontekście planu gospodarowania zasobami wodnymi jednostki planistycznej jaką jest granica danego nadleśnictwa zamiast obszaru dorzecza lub zlewni.

Odnosząc się do argumentacji Odwołującego Izba wskazuje, że stanowisko Odwołującego odnoszące się do charakteru spornych dokumentów będących przedmiotem zamówienia nie uwzględnia okoliczności tego postępowania o zamówienie. Jak wskazał Zamawiający w odpowiedzi na odwołanie: „*PUL oraz plan gospodarowania zasobami wodnymi nie są opracowaniami całkowicie odrębnymi, lecz pozostają we wzajemnej zależności funkcjonalnej i merytorycznej. Co istotne, zależność ta ma charakter dynamiczny – w sytuacji, gdy oba dokumenty powstają równolegle w tym samym czasie, jak ma to miejsce w niniejszym postępowaniu, wymagają one bieżącej koordynacji oraz wzajemnego uwzględniania ustaleń. Zapewnienie takiej synchronizacji jest możliwe wyłącznie w sytuacji realizacji zamówienia przez jednego wykonawcę. Rozdzielenie tych opracowań pomiędzy różnych wykonawców prowadziłoby do istotnego ryzyka niespójności dokumentów, rozbieżności metodycznych oraz konieczności wielokrotnych trudnych i czasochłonnych uzgodnień pomiędzy Zleceniobiorcami, co wprost godziłoby w interes Zamawiającego poprzez zatarcie odpowiedzialności pomiędzy Wykonawcami danych rozdzielonych opracowań.*”. Zatem motywacją Zamawiającego w tym postępowaniu do takiego jego ukształtowania była potrzeba równoległego sporządzenia (zamówienia) planu utrzymania lasu oraz planu gospodarowania zasobami wodnymi. Izba za zasadne uznała argumenty Zamawiającego, który akcentował, że w tym postępowaniu chodzi o równoległe sporządzenie tych dokumentów, co wymaga również odpowiedniej koordynacji prac. Zgodnie ze stanowiskiem Zamawiającego: „*Konieczne jest zatem bieżące, skuteczne i nieskomplikowane uzgadnianie założeń, danych, zaleceń, wniosków i rozwiązań planistycznych, tak aby oba dokumenty pozostawały ze sobą spójne na każdym etapie ich sporządzania. Zapewnienie takiej koordynacji oraz odpowiedzialności za końcową spójność opracowań przemawia za powierzeniem ich wykonania jednemu wykonawcy w ramach jednej części zamówienia, stąd tak Zamawiający stworzył podział na części zamówienia, gdzie wspólnym mianownikiem jest obiekt (nadleśnictwo) dla którego zlecane jest opracowanie.*”.

W ocenie Izby, wbrew stanowisku Odwołującego, podane przez Zamawiającego powody takiego ukształtowania przedmiotu zamówienia wynikają ze specyfiki przedmiotu zamówienia i z obiektywnych potrzeb Zamawiającego. Mając na uwadze całokształt okoliczności sprawy, Izba zgodziła się z twierdzeniami Zamawiającego i Przystępującego, że w okolicznościach tego postępowania, z uwagi na potrzebę równoległego pozyskania planu urządzenia lasu i planu gospodarowania zasobami wodnymi, zlecenie ich wykonania w ramach tak ukształtowanych części postępowania jest racjonalne, celowe i zasadne i pozwoli na uzyskanie najlepszych rezultatów.

Strony mocno również akcentowały w swoich stanowiskach kwestię praktyki innych zamawiających, stąd też Izba za zasadne uznała odniesienie się do tych argumentów. W ocenie Izby nie sposób przyjąć, że jest jedna słuszna praktyka prowadzenia postępowań o zamówienie w zależności. W ocenie Izby postępowania, na które powoływał się zarówno Odwołujący jak i Zamawiający, były podyktowane potrzebami każdego ze wskazanych zamawiających. Jeśli u danego zamawiającego istniało aktualne opracowanie tj. plan gospodarowania zasobami wodnymi, natomiast plan urządzenia lasu tracił ważność (dokument jest opracowany na 10 lat), to oczywistym jest, że dany zamawiający wszczynał postępowanie obejmujące zakresem tylko plan urządzenia lasu. Podobnie wygląda sytuacja z postępowaniem w RDLP w Krośnie. Wbrew twierdzeniom Zamawiającego nie jest to dowód na ukształtowaną praktykę, lecz wynik potrzeb tego zamawiającego, który miał potrzebę nabycia planów urządzenia lasu i gospodarowania zasobami wodnymi równolegle. Stąd też Izba nie uznała argumentów żadnej ze stron o „*ukształtowanej praktyce*” za przekonujące. Ponadto Izba miała na uwadze, że Instrukcja urządzenia lasu, na którą zarówno Strony jak i Przystępujący powoływali się w tym postępowaniu jest opracowaniem z 2024 r. jest to więc dość świeży dokument i nie sposób jeszcze jednoznacznie ocenić jego wpływ na praktykę kształtowania postępowań o zamówienie na przedmiotu zamówienia których dotyczy.

Odnosząc się do twierdzenia zawartego w pkt 6 uzasadnienia odwołania, tj., że Zamawiający naruszył zasady prawidłowego i proporcjonalnego przedmiotu zamówienia ponieważ odniósł planowanie gospodarki wodnej do nadleśnictwa a nie do zlewni, Izba wskazuje, że z dokumentów zamówienia wynika odniesienie do zlewni. Z treści OPZ

(załącznik nr 1 do SWZ) z pkt 9, *Prace nad sporządzeniem planu gospodarowania zasobami wodnymi w lasach nadleśnictwa*” obejmują w szczególności oszacowanie zasobów wodnych w zlewni za pomocą metod hydrologicznych odpowiednich do szczegółowości dostępnych danych oraz prowadzenie monitoringu hydrologicznego umożliwiającego ocenę zmian warunków wodnych (*vide* pkt 9 lit. d)), a w zakresie przewodniego celu opracowania (*vide* pkt 9 lit. f)) wskazano inwentaryzacja elementów infrastruktury wodnej na terenie zlewni, czy podział zlewni na jednostki wymagające działań w celu poprawy stosunków wodnych. Nie jest zatem tak, że Zamawiający nie odnosi się do zlewni. Nie zostało w ocenie Izby natomiast przez Odwołującego wykazane, że nie może być to zlewnia na terenie danego nadleśnictwa.

Oceniając zasadność zarzutu w postępowaniu odwoławczym dotyczącym treści dokumentów zamówienia Izba wskazuje, że nie sposób przy ocenie pominąć treść i trafność żądania. Odwołujący domaga się podziału i wyodrębnienia z przedmiotu zamówienia zakresu dotyczącego opracowań hydrologicznych z części I – IV i przeprowadzenia odrębnego postępowania w tym zakresie. Izba wskazuje, że uwzględnienie tego żądania w okolicznościach tej sprawy niweczyłoby cel zamówienia jakim jego równoległe nabycie planu urządzenia lasu i planu gospodarowania zasobami wodnymi. Ponadto mogłoby doprowadzić do poważnych trudności w koordynacji prac, uzyskania spójności dokumentacji i osiągnięcia celu zamówienia. Ponadto tak sformułowane żądanie dowodzi, że celem Odwołującego jest taka modyfikacja dokumentów zamówienia, która pozwoli mu złożyć ofertę na interesujący go zakres zamówienia, co samo w sobie nie może stanowić i naruszeniu wskazanych w zarzucie przepisów ustawy.

W tym miejscu Izba za konieczne uznała również odniesienie się do tej argumentacji Stron, która dotyka kwestii monopolu Przystępującego na to postępowanie. Odwołujący dążył do wykazania, że w postępowaniu przy aktualnym brzmieniu dokumentów zamówienia szansę na jego pozyskanie ma tylko Przystępujący. Zamawiający w odpowiedzi na to stanowisko argumentował o możliwości powołania się na potencjał podmiotu trzeciego czy wspólnego ubiegania się o udzielenie zamówienia z innym wykonawcą. Jednak Izba zwraca uwagę, że jak wynika z brzmienia warunku udziału w postępowaniu w zakresie wiedzy i doświadczenia (*vide* pkt 7.2.1 SWZ), Zamawiający oczekuje doświadczenia w realizacji usługi sporządzenia projektów planu urządzenia lasu dla nadleśnictwa wraz z prognozą oddziaływania tego planu na środowisko oraz jednocześnie w realizacji usługi polegającej na wykonaniu opracowania hydrologicznego dla nadleśnictwa. Jak z kolei wynika z pkt 7.4 odnoszącego się do wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia i sposoby wykazania przez nich warunku udziału w postępowaniu w zakresie wiedzy i doświadczenia: „*W sytuacji Wykonawców, wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia lub w przypadku polegania przez Wykonawcę na wiedzy i doświadczeniu podmiotów trzecich - Zamawiający wymaga – w odniesieniu do każdej Części z osobna - aby opisany wyżej warunek (w pkt. 7.2.1.), dotyczący wymaganej wiedzy i doświadczenia spełniał w całości co najmniej jeden z tych podmiotów (członek konsorcjum, lub podmiot udostępniający zasoby). Doświadczenie wymagane w wykonywaniu ww usług, nabyte przez różne podmioty gospodarcze – nie podlega sumowaniu.*”. Mając na uwadze powyższe zasadnie w ocenie Izby podniósł Odwołujący, że przy takim brzmieniu SWZ stanowisko Zamawiającego nie jest trafne. Izba jednak miała na uwadze, że Odwołujący powyższych ograniczających postanowień SWZ nie objął zarzutami odwołania. Wobec takiego stanu rzecz Izba kierując się dyspozycją art. 555 ustawy Pzp nie była władna nakazywać Zamawiającemu zmiany SWZ, ponieważ stanowiłoby to wyjście poza zakres zarzutów odwołania. Niemniej, Izba wskazuje że Zamawiający który w toku rozprawy zadeklarował wprowadzenie zmiany treści pkt 7.4 SWZ, powinien podjąć działania zmierzające do stworzenia realnej możliwości złożenia w postępowaniu ofert przez wykonawców chcących wspólnie ubiegać się o zamówienie czy polegać na potencjale podmiotu trzeciego.

Strony również powoływały się na wyrok Izby wydany w sprawie o sygn. akt KIO 5073/25 wywodząc korzystne dla siebie skutki. Izba przypomina, że każde orzeczenie Izby dotyczy określonego stanu faktycznego i zapada w okolicznościach właściwych danej sprawie odwoławczej, a formułowane tezy nie mają charakteru uniwersalnego lecz odnoszą się do ocenianych okoliczności danej sprawy.

Ad zarzutu nr 3

Odwołujący w treści zarzutu wskazał, że „*Tak ukształtowany warunek nie stanowi jedynie środka weryfikacji zdolności wykonawców, lecz jest bezpośrednią konsekwencją wcześniejszego, nieuzasadnionego połączenia zakresów zamówienia. W praktyce prowadzi on do sytuacji, w której – mimo że na rynku funkcjonują podmioty posiadające doświadczenie w zakresie sporządzania PUL, jak również podmioty posiadające doświadczenie w zakresie opracowań hydrologicznych – wymóg łącznego spełnienia tych warunków powoduje, że zdolność do udziału w postępowaniu posiada faktycznie wyłącznie jeden wykonawca, tj. Biuro Urządzania Lasu i Geodezji Leśnej.*” W ocenie Izby zarzut, choć odnoszący się do warunku udziału w postępowaniu, w rzeczywistości stanowi kontynuację zarzutów nr 1 i 2 w zakresie w jakim uzasadnienie odnosi się do niezasadnego połączenia w ramach części I – IV zakresu odnoszącego się do planu urządzenia lasu i planu gospodarowania zasobami wodnymi. Oceniając zarzut z uwzględnieniem żądania jakim jest (ewentualnie, w razie nieuwzględnienia pierwszego żądania) modyfikacja warunków udziału w postępowaniu przez usunięcie warunku w zakresie doświadczenia w opracowaniach hydrologicznych dla części I – IV, Izba wskazuje, że nie ma podstaw do uznania jego zasadności. Nie sposób uznać bowiem aby warunek w zakresie w jakim odnosi się do doświadczenia w sporządzaniu opracowań hydrologicznych był nieproporcjonalny do przedmiotu zamówienia albo nie uniemożliwiał oceny zdolności wykonawcy do należytego wykonania zamówienia. Przypomnieć należy, że zgodnie z art. 112 ust. 1 ustawy Pzp Zamawiający określa warunki udziału w postępowaniu w sposób proporcjonalny do przedmiotu zamówienia oraz

umożliwiający ocenę zdolności wykonawcy do należytego wykonania zamówienia, w szczególności wyrażając je jako minimalne poziomy zdolności.

Skoro więc przedmiotem zamówienia w częściach I – IV, obok planu urządzenia lasu, jest również plan gospodarowania zasobami wodnymi, to nie ma podstaw uznać, że warunek udziału w postępowaniu odnoszący się do każdego z tych zakresów narusza przepisy ustawy Pzp. Jak wskazano wyżej w uzasadnieniu, Izba uznała, że Zamawiający wykazał uzasadnione potrzeby w świetle których taka konstrukcja zamówienia jest uprawniona, a zarzuty odwołania koncentrują się na takiej modyfikacji dokumentów zamówienia, która umożliwi Odwołującemu uzyskanie zamówienia, bez względu na potrzeby Zamawiającego. Jednocześnie jak wskazano wyżej, Odwołujący zaniechał sformułowania zarzutów, które pozwoliłyby mu na udział w tym postępowaniu o zamówienie.

Mając na uwadze powyższe, zarzut podlegał oddaleniu.

Ad zarzutu nr 4

W ocenie Izby zarzut odnoszący się do kryterium oceny ofert „Zdolność zawodowa osób” dla Części I-IV potwierdził się co skutkowało jego uwzględnienie. Izba zgodziła się z argumentacją wskazaną w pkt 54 uzasadnienia odwołania, gdzie Odwołujący wskazał: „*Ponadto w ocenie Wykonawcy niezasadne jest żądanie od osób oddelegowanych do realizacji zamówienia poświadczeń należytego ich wykonania. Wymóg posiadania przez osoby oddelegowane do realizacji zamówienia odpowiedniego doświadczenia tj. realizacji usług opracowania PUL zatwierdzonych przez ministra właściwego ds. środowiska jest wymogiem doświadczenia wykonawcy w ramach postawionych warunków udziału w postępowaniu, a więc jest kryterium podmiotowym. Powyższe doświadczenie nie powinno być przypisane i wymagane przez Zamawiającego, także jako doświadczenie wskazanych do realizacji osób w ramach kryterium oceny ofert. Wszakże referencje czy poświadczenia należytego wykonania usługi zamawiający wydają dla podmiotów (wykonawców), a nie dla poszczególnych osób z imienia i nazwiska, które to osoby realizowały daną usługę.*”. Izba przychyliła się do stanowiska Odwołującego zgodnie z którym referencje czy poświadczenia należytego wykonania usługi zamawiający wydają dla podmiotów (wykonawców), a nie dla poszczególnych pracowników.

Ponadto Izba za zasadne uznała stanowisko Odwołującego odnoszące się do wymogu wykazania, że 10 letnie doświadczenie zawodowe z ostatnich 10 lat. Odwołujący nie kwestionował przy tym wymagania co do posiadania 10 letniego doświadczenia. Zdaniem Izby nie zostało wykazane żeby wymaganie w opisie kryterium aby doświadczenie liczyło się „z ostatnich 10 lat”, było zasadne w okolicznościach tej sprawy.

Ad zarzutu nr 5 a) i b)

Zarzut podlegał oddaleniu jako niezasadny. Zgodnie z pkt 11 OPZ: „Uwagi ogólne dot. sporządzenia dokumentacji w częściach I-VIII:

a) Ze względu na nieprecyzyjność zapisów IUL oraz protokołów z NU Zamawiający zastrzega sobie, iż szczegółową zawartość dokumentów, formę i wygląd materiałów przekazanych – ma być wykonana wg późniejszych ustaleń Zamawiającego.

b) Równocześnie wobec znacznej ilości zapisów w IUL mających charakter wykonania zadania, zestawienia i czynności – fakultatywnie, Zamawiający ustala, iż wszystkie fakultatywne zadania, zestawienia i czynności mają być sporządzone jak obligatoryjne – ostateczna decyzja o ich wykonaniu wg późniejszych ustaleń Zamawiającego.

c) Jednocześnie Wykonawca ma uwzględnić wytyczne i ustalenia Zamawiającego, co do prowadzonych prac oraz ustne i pisemne polecenia odbierającego i kontrolującego prace – niezależnie od etapów.

Zarzuty dotyczą postanowień wskazanych w lit a) i c). Uwzględniając Stanowska stron Izba doszła do przekonania, że argumenty Zamawiającego zasługują na uwzględnienie, natomiast Odwołujący nie wykazał zasadności zarzutu. Podniesione przez Odwołującego argumenty są w ocenie Izby ogólne, a spór dotyczy kwestii interpretacji spornych postanowień. Z kolei stanowisko Zamawiającego co do znaczenia spornych dokumentów jest w ocenie Izby wiarygodne. Izba za przekonujące uznała w szczególności stanowisko Zamawiającego zgodnie z którym: „*Postanowienie, zgodnie z którym szczegółowa zawartość dokumentów, forma i wygląd materiałów mają zostać wykonane według późniejszych ustaleń Zamawiającego, nie oznacza pozostawienia Zamawiającemu dowolności w kształtowaniu zakresu zamówienia. Dotyczy ono kwestii technicznych, redakcyjnych, organizacyjnych i porządkowych, które z natury rzeczy mogą wymagać doprecyzowania dopiero na etapie wykonywania prac. Są to szczegółowe rozwiązania o charakterze technicznym, niemające na celu rozszerzenia zakresu zamówienia.*”, co skutkowało oddaleniem tego zakresu odwołania.

Ad zarzutu nr 5 d)

Zarzut podlegał uwzględnieniu z następujących powodów. Zgodnie z pkt 9 lit c) OPZ, „*Prace nad sporządzeniem planu gospodarowania zasobami wodnymi w lasach nadleśnictwa obejmują w szczególności samodzielne uzyskanie opinii zewnętrznego eksperta powołanego przez Wykonawcę jego kosztem i staraniem wskazanego przez Zamawiającego, tj. w zakresie hydrologii: prof. M.Ż.*”. Wymóg ten został następnie powielony w treści wznoru umowy w §3 tiret 4: „*Zamówienie uznaje się za należyte wykonane po w przypadku opracowania mającego w składzie plan gospodarowania zasobami wodnymi po jego pozytywnym zaopiniowaniu przez zewnętrznego eksperta w zakresie hydrologii: prof. M.Ż. - wskazanego Wykonawcy przez Zamawiającego oraz po podpisaniu przez Zamawiającego protokołu odbioru całości dokumentacji tj. opisowej, numerycznej i kartograficznej*”.

Izba za zasadne uznała stanowisko Odwołującego, który argumentował, że: „Tego rodzaju postanowienie stanowi niedopuszczalną ingerencję Zamawiającego w sposób realizacji zamówienia oraz wprost narusza zasady uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców. Zamawiający nie tylko wymaga uzyskania opinii zewnętrznego eksperta, lecz jednocześnie w sposób arbitralny przesądza, kto ma tę opinię sporządzić, wskazując konkretną osobę z imienia i nazwiska. W praktyce oznacza to, że wykonawca zostaje całkowicie pozbawiony swobody w zakresie wyboru podmiotu, od którego zależy uznanie świadczenia za wykonane należycie, a tym samym - uzyskanie wynagrodzenia. Tego rodzaju rozwiązanie nie znajduje żadnego uzasadnienia ani w charakterze zamówienia, ani w przepisach ustawy Pzp.” (vide pkt 68 i 69 uzasadnienia odwołania).

Odnosząc się natomiast do stanowiska Zamawiającego Izba wskazuje, że o ile rozumiała jest potrzeba Zamawiającego do pozyskania fachowej opinii eksperta w ramach procedury odbioru przedmiotu zamówienia i taka potrzeba sama w sobie nie jest przez skład orzekający negatywnie oceniana, o tyle przyjęty przez Zamawiającego w tym postępowaniu model pozyskania takiej opinii nie może zyskać aprobaty składu orzekającego. Przede wszystkim nie można się zgodzić że nie stanowi to warunku udziału w postępowaniu, lecz jest elementem procedury odbioru zamówienia więc jest dozwolone. Taka argumentacja nie jest trafna. Skoro bowiem wykonawca ma pozyskać taką opinię własnym kosztem i staraniem, to wymóg ten oddziałowej na jego możliwość udziału w postępowaniu. Wykonawca, który spotka się ze strony takiego eksperta z odmową uzyskania takiej opinii może nie mieć możliwości udziału w postępowaniu a jeśli odmowa ta zostanie ujawniona na etapie realizacji – nie będzie w stanie spełnić wymogów odbioru. Może być też tak, że ekspert wyrazi zgodę na opinię ale za wynagrodzeniem, które sprawi, że start wykonawcy w postępowaniu nie będzie opłacalny, co również może skutkować zaniechaniem udziału w postępowaniu. Stąd też, choć opinia będzie wymagana na etapie realizacji zamówienia, z powyższych względów może ona rzutować na udział wykonawcy w postępowaniu.

Izba ponadto nie uznała za zasadne stanowiska Zamawiającego, który wskazywał, że zarzut jest niepełny, ponieważ Odwołujący nie kwestionuje analogicznego wymagania uzyskania opinii od innego eksperta z innego zakresu. W ocenie Izby nie ma ta okoliczność znaczenia i nie może przesądzić o oddaleniu odwołania. Rozstrzygając zarzut w jego granicach Izba uznała, że jest on zasadny z powodów wskazanych wyżej, dostrzegając że takie ukształtowanie obowiązków wykonawcy może być ograniczające.

Mając na uwadze powyższe Izba uznała zarzut za zasadny.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku sprawy na podstawie art. 575 ustawy z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz.U. z 2023 r. poz. 1605 ze zm.) oraz § 7 ust. 2 pkt 1), ust. 3, § 2 ust. 1 pkt 2, § 5 pkt 1) i pkt 2) lit b) rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu wysokości wpisu od odwołania (Dz. U. z 2020 r. poz. 2437). Rozpoznaniu podlegało 7 zarzutów odwołania. Suma kosztów poniesionych przez odwołującego z tytułu wpisu od odwołania oraz kosztów zastępstwa przez Izba wynosi 18 600 zł 00 gr. Odwołujący wygrał odwołanie w zakresie dwóch zarzutów, które zostały uwzględnione, wobec powyższego należne Odwołującemu koszty wynoszą 5 314 zł 00 gr. Zamawiający wygrał odwołanie w zakresie pięciu zarzutów, które zostały oddalone. Koszty zgłoszone przez Zamawiającego wynoszą 3 600 zł 00 gr z tytułu zastępstwa przed Izbą, koszty należne Zamawiającemu w związku z zapadłym rozstrzygnięciem to kwota 2 570 zł 00 gr. Po potrąceniu należnych kwot, Zamawiający powinien zwrócić Odwołującemu kwotę 2 744 zł 00 gr, co znalazło odzwierciedlenie w sentencji orzeczenia. Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Przewodnicząca:.....